

V Sloveniji so že nekaj časa v ospredju prizadevanja za povečanje najnižjih osebnih dohodkov. Ta so namreč vse bolj v neskladju s porastom življenjskih stroškov in bi jih bilo treba dvigniti na približno 25.000 dinarjev, da bi na ta način tudi tistim delavcem, ki sedaj prejema manj, zagotovili primerno življenje.

Tudi za zaposlene na področju naše občine ugotavljamo, da lani njihovi osebni dohodki niso v celoti sledili uspehom, ki smo jih na splošno ugotavljali v gospodarstvu naših delovnih organizacij. Statistični podatki izkazujejo, da je v 10 mesecih 1963. leta povprečno še vedno prejemale 1.873 delavcev ali 20,8 odstotka od vseh zaposlenih, osebne dohodke pod 25.000 din. Te številke so v posameznih go-

Nujno povečanje najnižjih osebnih dohodkov

spodarskih panogah dokaj različne. Tako so razmere najbolj kritične v prometu, kjer je bilo v 10 mesecih lani kar 49,8 odstotka delavcev z osebnimi dohodki, ki so bili nižji od 25.000 dinarjev. Tej panogi sledi komunalna dejavnost, kjer je znašal ta odstotek okoli 31, nadalje gostinstvo z 29,8 odstotka, kmetijstvo 24,7, gradbeništvo 20,4, industrija 20,1, obrt 13,2, trgovina 12,8 in gozdarstvo 0,2 odstotka.

Ceprav gre pri tem za uradne statistične podatke, pa je treba vendarle omeniti, da ti prikazujejo slabše stanje, kot je v resnici, ker večina podjetij ne prikazuje dejanskih mesečnih povprečij, temveč pogosto v svojih poročilih prikazuje le izplačane osebne dohodke posameznikov, pri tem pa skoraj vedno pozablja obračunati tudi bolezenske dopuste, ki bi v marsikateri panogi spremenila oziroma izboljšala prej omenjena razmerja. Prav tako so tudi ne-realni podatki za gozdarstvo, ker zajemajo samo podatke za upravne uslužbenke.

Razveseljivo je ugotoviti, da se omenjeni odstotki skoraj pri večini gospodarskih panog bistveno spreminjajo na boljše v zadnjih mesecih preteklega leta, kar kaže, da se posamezne gospodarske organizacije že dokaj intenzivno prizadevajo s primernimi notranjimi ukrepi zagotoviti tudi tem kategorijam delavcev višji osebni dohodek.

Omenjena ugotovitev velja posebej za gospodarske organizacije iz področja industrije. Tako je na primer TKG, kjer je znašalo 10-mesečno povprečje osebnih dohodkov iz pod 25.000 din 33,2 odstotka, zmanjšalo ta odstotek v oktobru že na 15,7 odstotka. »Elma« je prav tako zmanjšala 10-mesečno povprečje od 22,4 odstotka na 9,4 odstotka v oktobru. Tudi v ostalih gospodarskih panogah se proti koncu leta vse bolj znižuje odstotek tistih zaposlenih, ki imajo osebne dohodke izpod 25.000 din, izjema je samo cestno podjetje, kjer je odstotek v oktobru celo povišan in znaša 61,7, medtem ko je 10-mesečno povprečje le 52,2 odstotka.

Nekaj podatkov, ki smo jih navedli doslej, kaže, da bo treba vprašanje usklajevanja najnižjih osebnih dohodkov s porastom življenjskih stroškov tudi v naši občini obravnavati z vso resnostjo in iskati vse možne ukrepe, ki naj bi omogočili, da bi najnižji osebni dohodki dosegli vsaj povprečje 25.000 din. Pri tem pa je predvsem treba poudariti, da teh prizadevanj ni mogoče obravnavati kot socialno akcijo in pričakovati rešitev od zunaj. Rešitve je treba iskati predvsem znotraj gospodarskih organizacij, v boljši organizaciji dela, v večji delovni storilnosti, v izpopolnjevanju strojne opreme in mehanizacije nasploh, skratka, v vseh tistih notranjih rezervah, ki so in ki jih je mogoče izkoristiti tako, da bi bili tudi delavci z nižjimi osebnimi dohodki nagrajevani v skladu s svojim delom in v razmerju z življenjskimi stroški.

Prizadevanja za povečanje najnižjih osebnih dohodkov, bodo marsikje postavila v ospredje tudi vprašanje možnosti oziroma koristnosti obstoja nekaterih delovnih organizacij v organizacijski obliki, ki jo imajo danes. Mogoče bo treba marsikje iskati rešitev tudi v združevanju dejavnosti, v utrjevanju sodelovanja z gospodarskimi organizacijami, ki so ekonomsko močnejše in v katerih je tudi problem nizkih osebnih dohodkov veliko lažje rešljiv. Take rešitve bodo najbrž še toliko bolj nujne prav v tistih gospodarskih dejavnostih, ki so že doslej oproščene vseh družbenih obveznosti in ki bi morale ustvarjati vsaj toliko dohodka, da bi lahko izplačevale normalne osebne dohodke in skrbela za lastni tehnični napredek.

Predvsem pa je treba poudariti ponovno, da bi morali najti primerne rešitve predvsem delovni kolektivi sami in da bi se moralo pri iskanju teh rešitev strokovno osebje v posameznih gospodarskih organizacijah angažirati močnejše, kot se je doslej.

AVGUSTA BODO MONTIRALI REAKTOR V NOVI ZGRADBI, KI JE ŽE SKORAJ DOGRAJENA. NA ROBU BEŽIGRAJSKE OBČINE BO TAKO STAL PRVI SLOVENSKI REAKTOR.

Skupščinska razprava

Bežigrad, februarja. Na seji obeh zborov občinske skupščine Ljubljana-Bežigrad, ki je bila tokrat v domu družbenih organizacij v Stožicah, so odborniki razpravljali o predlogih in dopolnitvah občinskega družbenega plana in proračuna, za katere so se na zborih volivcev zavzeli bežigrajski občani.

Na vseh zborih volivcev, ki se jih je udeležilo nad 1500 Bežigrajanov, so razpravljali 265 predlogov oziroma dopolnitev družbenega plana in proračuna. Čeprav se je zborov udeležilo komaj 5 odstotkov vseh volilnih upravičencev, so bile razprave na njih v primerjavi s prejšnjimi leti neprimerno bogatejše, saj so občani zastavili še enkrat več vprašanj oziroma predlogov kot prejšnja leta. Pripomniti pa moramo, da so tokrat ljudje manj razpravljali o družbenem planu in več o proračunu in drugih manjših ter pretežno lokalnih problemih sekundarne narave. Vzroki za to so bili po vsej verjetnosti v slabopripravljenosti zborih volivcev, kakor tudi nezadovoljivo tolmačenje realnih finančnih možnosti občine. Dobrišen del razprav se je zato gibal okrog sredstev za razvoj družbenega standarda — predvsem komunalnih vprašanj. Na vsa ta vprašanja bodo volivci dobili odgovore na prihodnjih zborih volivcev.

15 MILIJONOV ZA ČRNUŠKI VODOVOD?

Dobrišen del razprave je skupščina posvetila razpravi o nadaljnji gradnji in dograditvi črnuškega vodovoda, za katerega so se z vso odločnostjo zavzeli občani na zborih volivcev, kakor tudi občinski odborniki. Za najnujnejša dela pri dograditvi tega vodovoda bi letos potrebovali še 15 milijonov dinarjev, ki pa jih letošnji občinski proračun v tej višini ni zagotovil. Vendar je skupščina soglasno menila, da je treba letos najti najnujnejša sredstva za to gradnjo, ki je življenjskega pomena za črnuške občane.

Da bi še letos pritekla zdrava, pitna voda iz vodovodnih pip na Črnučah, kjer so občani pretežno vezani na pitno vodo iz vodnjakov, ki jih ogrožajo fekalije, ali pa celo pijejo vodo iz potoka Črnuščice, bi morali vložiti v gradnjo vodovoda še 61 milijonov dinarjev. Za najnujnejša dela v letošnjem letu pa bi zadostovalo tudi 15 milijonov dinarjev, tako da bi dobili zdravo, pitno vodo vsaj tisti občani v novih blokih, ki so zaradi slabih vodnjakov zdravstveno najbolj ogroženi.

Odborniki bežigrajske občinske skupščine so se na tej seji z vso odločnostjo

zavzeli, naj bi za dograditev črnuškega vodovoda čimprej našli dovolj sredstev iz proračunskih rezerv, s posojili pri narodni banki ali iz sredstev, namenjenih za komunalna dela, ki niso namenskega značaja. Na zadnjih zborih volivcev na Črnučah so občani poudarjali, da se za nadaljevanje te gradnje in dograditev vodovoda zavzemajo predvsem iz zdravstvenih razlogov, zato naj občinska skupščina čimprej poskrbi potrebna sredstva, da bodo dobili zdravo, pitno vodo, ki je za njihovo normalno življenje pomembnejša kot asfaltiranje cest, javna razsvetljava ali druga komunalna dela.

Tudi občinski sanitarni inšpektor je že pred časom hotel prepovedati uporabo vode iz nekaterih vodnjakov na Črnučah, vendar do tega, zaradi obetajoče gradnje vodovoda, ni prišlo.

Občinski svet za komunalne zadeve bo po sklepu občinske skupščine skušal rešiti to vprašanje. Najprej bodo morali rešiti enotno financiranje črnuškega vodovoda in urediti status črnuške vodne skupnosti. Na prvi prihodnji seji občinske skupščine bo o rezultatih svojega dela svet za komunalne zadeve poročal odbornikom.

4 MILIJONE DODATNIH SREDSTEV ZA SOCIALNO VARSTVO

Na večini zborov volivcev za Bežigradom so občani med drugim tudi predlagali, naj bi zvišali proračunska sredstva za socialno varstvo v višini dejanskih potreb. Svet za socialno varstvo in varstvo družine bosta s sodelovanjem krajevnih skupnosti proučila 87 primerov odraslih socialnih podpirancev in 33 otrok ter jim v okviru realnih možnosti povečala mesečne podpore. Od prvotno s proračunom predvidenih 48 milijonov dinarjev so letos za Bežigradom proračunska sredstva za socialno varstvo in varstvo družine že povečali za skoraj 4 milijone dinarjev oziroma na 51 milijonov 750 tisoč dinarjev. Še zmeraj pa ostaja odprto vprašanje, kje bodo za Bežigradom našli sredstva, če bodo razni varstveni domovi med letom povečali oskrbovalnine. Ponekod se že kažejo težnje celo za 30 odstotno povečanje oskrbnega dne, kar je Nadaljevanje na 3. strani.

Statuti delovnih organizacij

Sestavljanje in oblikovanje statotov delovnih organizacij se približuje zaključni fazi. Do 9. aprila, ko naj bi 132 delovnih organizacij v naši občini sprejelo svoje statute, nas loči samo še dober mesec in pol.

● Analiza statotov nekaterih delovnih organizacij, ki so se bolj ali manj pravočasno lotile tega odgovornega dela, kažejo, da se je le manjši del delovnih organizacij z vso odgovornostjo lotil izdelave statuta. (Nekatere še zmeraj odlašajo, med njimi tudi Šole)

● Nekateri osnutki statotov so odločno preobširni, saj štejejo 250 do 390 členov. Ti statuti vsebujejo večji del pravilnik, organizacijsko shemo podjetja,

delovnih enot in celo analitično oceno delovnih mest. Vse to vsekakor ne sodi neposredno v statut. Statut naj bi le določil, kakšne pravilnike mora imeti delovna organizacija. Statuti dalje ne zagotavljajo zadostnih možnosti nadaljnjemu razvoju delavskega samoupravljanja. Vse preveč so le fotografija dananjšega stanja.

● Nepopolna so tudi določila za sprejemanje in spreminjanje pravilnikov o delitvi čistega in osebnega dohodka.

● Značilna je tudi struktura nekaterih statotov, ki v prvem delu preveč poudarjajo naloge upravnih organov, strokovnih kolegijs in direktorja, šele v drugem pa na kratko in preskopo določajo pravice in dolžnosti samoupravnih organov in kolektiva kot nosilca samoupravljanja.

● Statuti naj bi določili tudi, katere zadeve se odločajo z referendumom, z anketiranjem, skratka s kakršno koli obliko sodelovanja vseh kolektiva. Glede materialne in politične odgovornosti direktorja je premalo konkretnih določil.

● Reelekcija in postopek v zvezi s ponovnim imenovanjem direktorja v večini statotov nista jasno nakazana. Ni določeno v kakšnih primerih direktor ne sme biti ponovno izvoljen, za kakšno mandatno dobo se ga voli, kdaj se ga lahko odpokliče, itd.

PISMA BRALCEV

AMORTIZACIJA STARIH HIŠ

Tovariš urednik!

Ze nekajkrat je bilo v dnevnem časopisu poročano, da je potrebno stare hiše oprostiti plačevanja amortizacije, oziroma, da bo lestvica za odplačevanje degresivna. Potem pa je vse utihnilo. Hiše pa imajo premalo denarja, da bi bila vsa potrebna posojila v redu opravljena. Ne vemo, ali bo že letos veljala oprostitve ali ne.

Hišni svet
Hranilniška ulica

POTREBNA JE OGRAJA

Tovariš urednik!

»Delo« skoraj vsak teden poroča, kako prelaz, ki sploh ni prelaz, na Parmovi cesti zahteva življenja. Kdo je odgovoren, da ni prehod čez progo zavarovan. Ali je res škoda denarja za močno in visoko ograjo. Saj bi lahko nekaj prispevala občina, nekaj pa železnica. Ukrep je nujen, plot oziroma ograjo bi morali postaviti takoj. Do podhoda je verjetno še pre dolgo, da bi nanj čakali.

Tičo P.
Parmova ulica

BARAKE, BARAKE...

Cas teče, barake stojijo. Pišete o barakah, barake stojijo. Nove stavbe rastejo neprestano, barake stojijo. Ljudje se v barakah rodijo in tod rastejo. Barake, barake... Občinska skupščina bi morala energičneje ukrepati. Ostro in nepopustljivo. Enkrat mora biti konec barakarskih naselij, ki se najlepše vidijo z oken hiš Savskega naselja. Koliko časa še, barake?

Z. Stejka
Savsko naselje

PROSIM ZA RAZLAGO

Tovariš urednik!

Ze precej časa gledam, kako pri »Šternu« zidajo zdaj levo zdaj desno, menda so bile v prostorih rekreacijskega centra Ježica že tudi prireditve. Po tem, kar je videti sedaj, pa rekreacijski center obsega le modernizirano oziroma predelano gostilno. Prosim, da napišete, zakaj je temu prostoru nadeto ime »Rekreacijski center Ježica« in komu služi. Zanima me tudi, koliko je bilo do sedaj potrošeno za gradnjo, ki so menda neposrečene.

Volivec z Ježice

KAJ BO S KMETI?

Tovariš urednik!

Na severnem delu naše občine je kmetijsko področje. Precej zemlje je bilo arondirane, kmetje se temu niso upirali niti pritoževali. Mnogi ne moremo več delati, stari smo, otroci pa delajo v Ljubljani. V zadnji številki sem bral, da se pripravlja sklad za nas kmete, a ne vem, kako je podrobno s tem skladom. Posredujte nam odgovor občine na to pismo. Hvaležni vam bom!

F. M.
Dol

KJE BO OBČINSKA HIŠA?

Tovariš urednik!

Veliko smo slišali o občinski hiši. Sedanja prostori so za stranke in uslužbence neprimerni. Ali bomo kmalu videli temelje nove občinske hiše? Ali so načrti že pripravljeni. Mislim, da bi jo morali kmalu graditi. Kolikor vem, so prej načrti predvidevali, da bo stala v bližini razstavišča, oziroma za Kačičem, ki mu je hiša že odkupljena. Kje bo torej?

T. Jurca
Bežigrad

ODGOVORI

»SKLADIŠČE NA CESTI«

Obiskali smo samopostrežno trgovino na Titovi cesti nasproti GR. Zabojev na pločniku seveda nismo mogli zgrešiti. Na upravi trgovskega podjetja »Prehrana« so nam pojasnili, da ima ta poslovalnica zelo majhno skladišče za blago. Promet v trgovini je precejšen in tako se nabere veliko embalaže. Embalažo vsak dan od

važajo s kamionom, ni pa druge rešitve, da do odvoza pač počaka na ulici. Računajo, da bodo v Trstenjakovi ulici uredili skladišče za to trgovino (ko bodo porušili sosednjo stavbo), do takrat pa bodo gajbe še na cesti.

»SAME LUKNJE«

O slabi cesti v Dol smo že večkrat pisali. Odsek v vzhodnem delu naše občine je le del zasavske ceste II. reda. V programu investicij za obdobje 1964/66, ki ga je sestavil Cestni sklad okraja Ljubljana, je predvideno, da bo zasavska cesta od Sentjakoba do Hrastnika v celoti modernizirana v prihodnjih treh letih. Asfalt ob Savi bo terjal 7,2 milijarde dinarjev iz republiških, okrajnih in občinskih virov. Odsek od Sentjakoba do Dolskega bo na vrsti prihodnje leto. Sedanja makadamska cesta od Ljubljane do Litije je brez spodnje podlage in je redno vzdrževanje zelo težavno, saj je cesta močno obremenjena.

»KAJ BO Z ULICO PRVOBORCEV?«

Ureditve ulice Prvoborcev v Stožicah je v načrtu komunalnih del za leto 1964. V tej ulici bodo uredili tudi vodovodno napeljavo.

Lani povečan izvoz

Gospodarske organizacije iz območja naše občine, so lani izvozile blaga oziroma opravile storitev za 2,558,586.000 din in so s tem za 8 odstotkov presegle predvideni izvozni plan. Najpomembnejši ustvarjalci deviz v naši občini so: »Adria-aviopromet«, ki je lani dosegel devizni priliv v višini 935,280.000 din in s tem za 17 odstotkov presegle svoj plan. »Triglav-film« je ustvaril za 364,757.000 deviznih sredstev ali za 39 odstotkov nad planiranim. Močan izvoznik je tudi »Energoinvest«, ki je izvozil blaga v vrednosti okoli 300 milijonov din, sledijo pa mu »Modna oblačila« s 154 milijoni, »Ljubljanske mlekarne« s 119 milijoni, TKG s 151,5 milijoni, in »Elektrosignal« s 100,987.000 din. Izvoznega načrta niso v celoti dosegli TOPS (99 odstotkov), TKG (82 odstotkov), »Elma«

S PROSLAVE IN OBDARITVE članov gospodarske organizacije »Obnova«.

(86 odstotkov), »Belinka« (93 odstotkov), JUB (74 odstotkov), Ljubljanske mlekarne (87 odstotkov), Edilit (60 odstotkov), Elektrosignal (86 odstotkov) in »Soča« ki je izvozni plan izpolnila s 27 odstotki.

Izredno močan porast vnovčene realizacije

Gospodarstvo naše občine je lani povečalo vnovčeno realizacijo od 63 milijard v letu 1962 na 91 milijard ali za 44 odstotkov. Najmočnejši porast, in sicer za 65 odstotkov je zabeležilo cestno podjetje. V gradbeništvu je vnovčena realizacija porasla za 56 odstotkov, v trgovini za 52 odstotkov, v obrti za 31 odstotkov, enako tudi v gozdarstvu, sledi industrija s 24 odstotki, nadalje kmetijstvo s 23 odstotki itd.

H.

Na 1000 odraslih 8,75 odstotkov novorojenih

● Vitalno-statistični podatki za občino Ljubljana-Bežigrad kažejo, da živi na področju Bežigrada 33,6 tisoč ljudi, da se na 1000 Bežigrajčanov rodi 8,75 odstotkov otrok, da na tisoč Bežigrajčanov umre 6,35 odstotka prebivalcev in da pride na 100 rojstev 92,5 odstotka splavov. Največja umrljivost moških in žensk je v mesecu marcu in aprilu, nato pada in se postopoma dviga v decembru. Leta 1962 je bilo razmerje umrlih moških proti ženskam 113:102. Nad 50 odstotkov Bežigrajčanov umre po 65 letu starosti.

J. V.

DARUJMO KRI ZA SOČLOVEKA

Ogromna poraba konzervirane krvi in njenih produktov prikazuje, da je postala transfuzija krvi eden nepogrešljivih elementov v sodobnem zdravstvu. Kri in njeni produkti se uporabljajo danes pri preprečevanju najrazličnejših boleznih v vseh področjih medicine. Transfuzije so danes edino sredstvo, s katerim lahko rešimo življenje pri izkrvavitvah. Brez transfuzije ne moremo rešiti hudo opečenega človeka, dojenčkov in majhnih otrok, porodnic, nesreč pri delu, prometnih nesreč itd. Do danes pri vsem napredku sodobne znanosti, ni uspelo najti nadomestila za izgubljeno kri.

OBDARITEV KRVODAJALCEV v klubu v Stožicah ob 100 letnici Rdečega križa.

Naj naštejemo samo nekaj podatkov porabe krvi v letu 1952 in v letu 1962. Leta 1952 je kirurgija porabila 400 litrov krvi, v letu 1962 pa 2000 litrov. Porodnišnica in ginekologija leta 1952 230 litrov sedaj pa preko 8000 litrov krvi. Oddelek za interne bolezni je porabil leta 1952 230 litrov, leta 1962 pa preko 460 litrov krvi. Temu primerno narašča tudi količina konzervirane krvi. Leta 1952 so Zavod za transfuzijo krvi in transfuzijske postaje odvzele okrog 4500 krvi v letu 1962 pa 18.500 kg. Ta primerjava nam pokaže da potrebe po krvi rastejo iz leta v leto. Zavedati se moramo, da za zdravega človeka odvzem krvi ne predstavlja nobene posledice in nobene nevarnosti. Darovana kri pa je neprecenljive vrednosti za bolnika in je ne more nadomestiti noben drug produkt. Vsak človek bi se moral zavedati, da dajenje krvi ni samo človekoljubno, pač pa bi morala biti dolžnost vsakega zdravega državljana, saj se lahko zgodi, da jo bo jutri sam potreboval.

Občinski odbor Rdečega križa Ljubljana-Bežigrad je organiziral krvodajalsko akcijo v dneh od 16. I. do 28. I. 1964 razen v soboto, nedeljo in v ponedeljek. Plan prostovoljnega krvodajalstva je bil 1900 krvodajalcev. V določenih dneh smo odpeljali na Zavod za transfuzijo krvi 1500 krvodajalcev. To se pravi, da moramo zbrati še 400 krvodajalcev, ki jih bomo vključili v poletnih mesecih, in sicer gradbena podjetja. Akcija smo uresničili med delovnimi kolektivi, vajenskimi šolami in osnovnimi organizacijami Rdečega križa. S tem v zvezi služi pohvalo vrsta naših delovnih kolektivov: TOPS, EDILIT, ENERGOINVEST, ISKRA-TELA, sindikalna podružnica IMP Elektroproizvodnja JAKI TOK, TERMIKA, Cestno podjetje, Komunalno podjetje ZALE, ASTRA, Tovarna barv JUB Dol pri Ljubljani, Učne delavnice zavoda za gluho mladino, AVTOOBNOVA-GRAL, Visoka šola za politične vede, GP Bežigrad, Krajevna skupnost Savsko naselje, ostali kolektivi pa ravno tako velik del glede na število zaposlenih. Vse priznanje dajemo našim vajenskim šolam kot so Gradbeni šolski center in Center strokovnih šol.

Organizacija RK je s pomočjo družbeno političnih organizacij, predvsem pa občinskega sindikalnega sveta uspela dati zdravstveni službi za takojšnje potrebe nekaj krvi naših krvodajalcev. S tem so dokazali, da so pripravljeni dati delček sebe za sočloveka, ki mu lahko samo kri reši življenje.

ANICA GASPERSIČ

FEBRUAR

Zbor občanov

»Zbor občanov«, glasilo občinskega odbora SZDL Ljubljana-Bežigrad, ureja uredniški odbor: Miran Blaha, Ivan Vinkler, Joško Pirnar, Blaž Veber, Avgust Stražičar, Niko Lapajne, Jože Vetrovec; za upravo odgovarja Marica Grabenšek. Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, Ljubljana, Parmova 41-I. Časopis izhaja enkrat mesečno. Poštna plačana v gotovini. Tiska ČP »DELO«

Skupščinska razprava

Nadaljevanje s 1. strani.
vsekakor v največji meri pretirano in ne nazadnje zelo zaskrbiljujoče.

KLASIČNA ALI MONTAŽNA ŠOLA?

V nadaljevanju razprave je skupščina menila, naj bi mnenje o gradnji klasične ali montažne šole v Celjski ulici, ki bo dobila ime po pesniku Miranu Jarcu, povedala posebna strokovna komisija, ki se na ekonomičnost in funkcionalnost ene ali druge gradnje brez dvoma najbolje spozna. V tem primeru, naj bi pomnenju skupščine, o sistemu gradnje ne odločali občani, temveč za to najbolj po-klicani strokovnjaki.

80 MILIJONOV DINARJEV ZA STANOVANJA ZB

Na predloge volivcev je skupščina sprejela sklep, da poveča sredstva za gradnjo

stanovanj ZZZB NOV od 60 na 80 milijonov dinarjev.

Skupščina je med drugim na predloge volivcev sprejela tudi sklep, naj bi v čimkrajšem času v Stožicah pri trolejbusni postaji ambulanta začasno uredili in odprli novo prodajalno za mleko in kruh, ker sedanja s skromnimi 3 x 4 metri površine zares ne ustreza več tamkajšnjim 4500 občanom.

DRUŽBENI PLAN IN PRORAČUN SPREJETA

Po nadrobni pregledih predlogov in dopolnitev občinskega družbenega plana in proračuna, ki so jih podali volivci, bo svet za družbeni plan in finance v sodelovanju z ostalimi občinskimi sveti pripravil dokončno redakcijo občinskega plana in proračuna, ki ga je s temi dopolnitvami občinska skupščina v celoti in soglasno sprejela.

Informiranost, pogoji za aktivnost občanov

Neposredna in efektna udeležba občana pri urejanju ekonomskih in družbeno političnih zadev je v sodobnih razmerah mogoča le tedaj, če je občan tudi, objektivno in ažurno informiran. Takšna informiranost pa je v praksi relativna, počasna in zato tudi površna.

Zakaj sem se lotil tega vprašanja?

Enostavno zato, ker navkljub vsem močnim pozitivnim ugotovitvam raznih lokalnih krajevnih in občinskih institucij iz leta v leto analiziramo, da je občanova neposredna udeležba pri reševanju problemov komune še vedno zelo šibka. V mislih imam zbor občanov, kjer je udeležba ljudi permanentno tako nizka, da se moramo s skrbjo vprašati za vzroke. To seveda tembolj, ker ta problem, kot kaže, nikomur ni prezenten, niti celotnemu političnemu aktivu v SZDL. To vprašanje dejansko in stvarno že vseskozi zanemarjamo. Pavšalne ugotovitve, da je kriv ta ali oni predsednik ali aktiv in še kdo drugi, so bile že tolikokrat nakazane, da postaja ob vsem tem človeku dejansko dolgečas. Bodimo kritični in si s preprosto ter razumljivo besedo povejmo naravnost v obraz: občan je bil slabo obveščen o politiki in problemih komune, zato je bil manj zainteresiran, in če hočete, včasih tudi brezbrizen. Težka je taka ugotovitev, vendar potrebna za vse nas.

Zato ni slučaj, da je slaba udeležba zborov problem zadnjih let, ko od 1500 volivcev pride na zbor le 40 ljudi in ni slučajno, da na zborih aktivno sodelujejo v razpravah največkrat isti ljudje iz SZDL ZK, ZB NOV etc. Kje so torej vzroki?

Trditve, ki so največkrat deklarativno aktivistične in pogojene s posplošenimi ugotovitvami, da so občani nosilci in upravljalci politike v komuni, imajo posebno v sedanjem času lahko silno nevarne posledice. Prvič, treba je videti, ali je ta udeležba na tako široki platformi, da lahko dejansko govorimo o občanu kot temeljnemu in elementarnemu nosilcu vsega dogajanja v komuni. Drugič, če tak odnos ni ustvarjen, če je politika komune zasnovana na birokratskih temeljih, predvsem pa glede odločanja o bistvenih in življenjskih problemih, mimo občana, kako potem ustvariti na tej relaciji odnose, ki bodo v skladu z osnovnimi načeli Ustave. V ta proces zato neobhodno vpadajo napori odgovornih nosilcev politike v komuni, predvsem pa SZDL, da zagotovijo objektivno, pomembno in seveda tudi pravočasno informacijo občanu, da bo lahko uspešneje sodeloval. Menda še nikoli ni občan s takšnim zanimanjem spremljal razvoj naše komunne kot prav sedaj, ko se porajajo novi elementi in instrumenti za kvalitetnejše delovne in s tem socialistične odnose. Temu občanu je potrebna zato konkretna in kvalitetnejša informiranost o zadevah, ki ga privlačijo v neposredno problematiko, da bo v njej neposredno sodeloval in odločal, ne pa samo zunanje spremljal in za vogali po svoje komentiral. Najbrž ne bomo smeli več dopuščati prakse, ki je veljala še do nedavnega, da je občan na zborih bil postavljen pred dokončno dejstvo; to se pravi, da so za probleme že predhodno bile sprejete rešitve administrativnih organov komune, mimo občana, tako da je ta dejansko in stvarno imel le še pravico pritrjevati tisto, kar je že bilo sprejeto ali pa stvari enostavno samo sprejeti na znanje. Zadnji zbori občanov, kjer se je razpravljalo o družbenem planu, komunalnih problemih in proračunu, kažejo sicer na določene kvalitetne spremembe.

Občinski prispevek mestu

Iz proračuna bežirajske občine bo šlo letos 163 milijonov dinarjev v sklad mestnih potreb Ljubljane. Ljubljanski Mestni svet razpolaga z 11,5 % dohodkov, ustvarjenih na mestnem področju občin. Združena sredstva presegajo milijardo dinarjev.

Mestni svet ureja vrsto zadev skupnega mestnega pomena. To so predvsem vprašanja s področja urbanizma, komunalnih in stanovanjskih zadev, mestnega prometa, kulture, šolstva, telesne vzgoje itd. V letošnjem finančnem načrtu so predvidena sredstva za gradnjo osnovne kanalizacijske mreže, ureditev ljubljanskega gradu, semaforso mrežo na cestah in tivolski športni park. Mestni svet dotira Pionirski dom, Ljubljanski festival in zavod za tehnično izobraževanje. Iz tega sklada gredo tudi sredstva za novoletno jelko, dekoracijo mesta, natečaje, študije in projekte ter za turistično propagando, gozdarsko službo zelenega pasu in zoološki vrt.

Mestni svet opravlja in rešuje tiste zadeve skupnega mestnega pomena, ki jih določa statut ali pa zadeve, ki jih na mestni svet prenesejo občine. Občani, ki prebivajo na območju mesta Ljubljane, sodelujejo pri reševanju zadev skupnega mestnega pomena posredno s svojimi zastopniki v Mestnem svetu. Izvoli jih občinska skupščina iz vrst odbornikov. Novi statut Mestnega sveta, ki bo te dni prišel v razpravo, predvideva enega odbornika na 3.000 občanov z mestnega predela ljubljanskih občin.

storjenega napredka in razvoja, namesto, da bi občanom — državljanom natočili čistega vina in se s skupnimi močmi revolucionarno lotevali teh problemov.

Naš socialistični delopni človek ni le registrator družbenih dogajanj z glasovalno pravico, temveč je tudi neposredni upravljalavec. Ta delovni človek ima tudi zelo dober posluš za napredek, ki je bil pri nas storjen, zato ga stalno ponavlja nje o tem tudi dejansko utruja. Probleme mu prezentiramo tako, da zanj nimajo več takega interesa, kot če bi te razgrnili pred njega v vsej njegovi širini in obsegu. To privlači in mobilizira občana.

Da občina zgradi v krajevni skupnosti neko asfaltirano cesto, ki je bila potrebna, ne pomeni za občana nagrado, temveč je zanj normalna posledica potreb po njej in vloženih naporov za tako komunikacijo. Ravno tako ocenjuje močnejše razvito dejavnost nadaljnje stanovanjske gradnje v komuni. Občan to sprejema kot pozitiven proces dviganja družbenega standarda. Toda njega privlači pri tem bolj problem, kdo se bo v ta stanovanja vselil, kdo odreja tako politiko, kakšna je ta politika, ali se bodo v stanovanja vselili resnično potrebni in delovni ljudje ali le zgolj ljudje, ki so si pravico do stanovanja pridobili z denarno naložbo, pa čeprav imajo sedanje stanovanje v redu. Občana zanima, ali bodo med temi 2000 novimi stanovalci tudi tisti, ki že leta in leta čakajo na rešitev stanovanjskega problema in če bodo med njimi dejansko taki državljani, ki imajo velike zasluge v vsej medvojni in povojni revolucionarni borbi ter graditvi. Za občana takšni stanovanjski bloki ostanejo le zidovi, če prihaja do spoznanja, da so se vanje vselili ljudje, ki do njih nimajo pravice. Torej, ker je občan političen človek, spremlja in želi doprinesati svoj delež življenju komune. Občan naše komune je globoko zainteresiran, ali se bo nova šola, ki nam je tako potrebna, zidala na montažen ali klasičen način. Zanima ga cena, toda kvalitetna zgradba, kajti en del sredstev, ki se bodo vanjo investirali, je njegovih. Na vsak način pa odklanja zasilne in provizorične rešitve, ki niso v dosedanjih praksi preizkušene. Vidite, tu občan ekonomizira in to pozitivno!

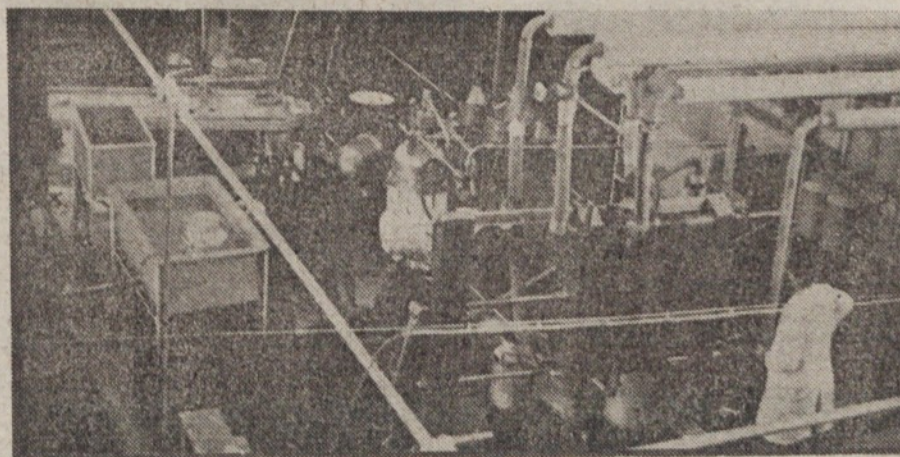
Odborniki občinske skupščine opravljajo odgovorne in zamotane probleme ter naloge. To vsi vedo. Vendar se je do nedavnega čedalje bolj širilo mnenje, da takšna dejavnost vendarle ne more biti razlog za izoliranost od občanov. Ni bilo ne zborov, ne individualnih posvetovanj itd., kot to določajo tudi ustavna določila. Kdo od občanov bo na primer sposoben razen svojih rednih delovnih obveznosti temeljito predelati občinski prora-

čun ali občinski statut v tako kratkem času, ko vemo, da mora biti ta sprejet do 9. aprila t.l. In koliko je še teh problemov, da ne upoštevamo še nadaljnji razvoj krajevnih skupnosti, njihovih statutov, ki so ga prav na našem terenu »Boris Kidrič« avtorji tako krčevito branili pred dobronamerno kritiko političnega aktiva, ki želi, da bi ga z njihovo pomočjo dopolnili in korekturami napravili čim boljše.

Občan želi, da se upošteva njegova udeležba pri upravljanju krajevnih skupnosti, ki je nedavno na terenu »Boris Kidrič« zgradila svoj dom. Otvoritev je bila ob prisotnosti nekaterih političnih in gospodarskih funkcionarjev, mimo večine občanov, predvsem pa tistega občana, ki aktivno dela na terenu že leta in desetletja, ki vsakodnevno doprinese svoj skromen, toda vreden delež skupnosti. Zato ni nepomembno, da je ta aktiven državljani užaljen, ker ni bil na otvoritev povabljen. On čuti, da je ustvarjen le za delo, ne pa za proslavljanje. Boli ga dejstvo, da so bili vabljeni tipski funkcionarji po vrstnem redu, tistega malega človeka, ki je skromen z vsem, kar ima in kar mu skupnost daje, in ga vsak dan poganjamo v akcijo, pa odgovorni niso vabili. To je na videz majhna stvar, in za mnoge ne predstavlja neke bistvene stvari, toda za malega in skromnega aktivista to vendarle mnogo pomeni. Človek je središče vsega družbenega gibanja, zato bi morala vsa pozornost vodilnih ljudi biti usmerjena prav nanj. Zaradi take, na videz malenkostne stvari, izgubljajo posamezniki tisti živi interes do sodelovanja. Takih »malenkostnih« problemov pa je še nešteto, ki jih komuna obravnava in čestokrat važna vprašanja rešuje sama zase, mimo občana. Tu zagotovo SZDL ni odigrala svoje vloge.

Moja kritična polemika o problemih naše krajevnih skupnosti najbrž ne bo našla povsod razumevanja, želel pa bi z njo opozoriti na občana, na pojav in na pojave, ki ga odbijajo, na slabo informiranost, ki ga dela nezainteresiranega, na slab in nekorekten in brezbrizen odnos, kar izkorišča kot izhodišče za razne utemeljene in neutemeljene kritike na vseh nivojih. V prvi vrsti pa bi kazalo v našem glasilu »Zbor občanov« mnogo bolj konkretno in polemično razvijati posamezne probleme, načrte, predvidevanja itd. Posamezne strokovne službe, sveti, odbori in komisije imajo dovolj gradiva in tudi ljudi, ki so sposobni te stvari plastično, živo in seveda še pravočasno obravnavati v tem glasilu vse zadeve tako, da bo občan dobil interes, kar ga bo aktiviralo v tej borbi za napredek.

MILAN KRAJNC

STERILIZIRANO MLEKO bodo začeli že v naslednjem mesecu prodajati v vseh prodajalnah ljubljanskih mlekar. Mleko bodo prodajali v četrtlirskih in politrskih steklenicah po vsej Sloveniji. To mleko bo ostalo nepokvarjeno tri mesece, steklenice pa bodo zaprte s kronskimi zamaški, to je s takimi, kot so začepljene pivske steklenice. Mleko, sterilizirano, bo nekoliko dražje, primerno pa bo predvsem za tiste kraje, ki nimajo vsakodnevne povezave in lastnih proizvajalcev mleka, za taborjenja itd. Na

PREDSTAVLJAMO NOVI ZDRAVSTVENI DOM

Te dni so bili dokončno narejeni načrti za zdravstveno opremo zdravstvenega doma. Treba je še podpisati pogodbe in opremo izdelati. Razen tega pa je treba zdravstveni dom do konca zgraditi. Prve-

SAMO 14 DNI JE TREBA ČAKATI, da pride na vrsto pri zobozdravniku. Povsod drugod je treba čakati veliko dalj.

ga maja bo dom toliko dograjen, da se bo lahko vanj preselila tudi splošna ambulanta iz Savskega naselja, ostalo, pravijo, bo gotovo najkasneje do septembra. V sedaj še nezgrajeno poslopje se bo vselil šolski in otroški dispanzer. Tako bežigraskim šolarjem ne bo treba več hoditi na Aškerčevo cesto, marveč bodo pregledani kar v novem zdravstvenem domu. Isto velja tudi za vajence.

Razen prednostne ambulante je v zdravstvenem domu tudi obratna ambulanta za pet bežigraskih gospodarskih organizacij: »Edilit«, »Termika«, Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij, Učne delavnice za gluhonemo mladino in »Ljubljanske mlekarne«. Za zdaj je namenjena obratna ambulanta le za kurativo, od prvega marca dalje pa bodo zdravniki posvečali vso pozornost tudi preventivi.

VELIKA SKRB ZA MATERE IN OTROKE

Na področju bežigraske občine je skoraj 7000 otrok do 15. leta. Doslej je bil na območju občine Bežigrad le en sam otroški zdravnik, zaradi utesnjenosti prostorov pa ni bilo mogoče nuditi pogojev za obširno delo pediatra, ki je delal za Bežigradom le honorarno. No, stalnega pediatra v novem zdravstvenem domu ni niti sedaj, pač pa bo začel otroški zdravnik redno delati s prvim majem. Pošvetovalnico za otroke bo organiziral tudi v Savljah in Tomačevem (po juniju). Pod okriljem zdravstvenega doma bo začel delati tudi šolski dispanzer. Otroci iz osemletk, gimnazije in vajenci bodo imeli svoje ordinacije.

Kmalu bodo začele za mladino delati tudi tri zobne ordinacije. Do sedaj je bilo to bolj težko, v novih prostorih pa bodo veliko pozornost posvetili zdravljenju zob mladih. Lani so pregledali le 1480 otrok iz občine, pri teh pa je imelo zobno gnilobo prve do tretje stopnje kar 70 odstotkov pregledanih otrok.

PET ZDRAVNIKOV VEČ

Medtem ko je bilo v starem zdravstvenem domu zaposlenih sedem zdravnikov, jih bo v novem 15. Devet zdravnikov bo zaposlenih v splošnih ambulantah, 2 v obratni, 1 pediatra, 1 šolski zdravnik in 1 ginekolog. Razen tega bo v zdravstve-

vrsta barak v bližnji okolici zdravstvenega doma nima kopalnic, prav tako je v vseh starih bežigraskih stavbah.

PREDNOSTNA AMBULANTA

Gradbeni delavci podjetij »Obnova«, Gradbeno podjetje »Bežigrad«, »Tehnika«, Splošno gradbeno podjetje »Grosuplje« in »Cementara« imajo v zdravstvenem domu svojo ambulanto, ki je namenjena le njim. Zdravniki so že dalj časa opažali, da imajo gradbeni delavci specifična obolenja zaradi slabe prehrane, neprimernih stanovanj, nehygieničnega načina življenja itd. Zato so menili, da bi bilo dobro, da jih zdravi poseben zdravnik, ki jih bo tudi pregledoval pred sprejetjem v delovno organizacijo in potlej stalno skrbel za njih. Delavci se bodo lahko najavili tudi po telefonu, da jih bo zdravnik čakal, da jim ne bo potrebno čakati. Zdravnik, ki bo stalno pregledoval delavce, jim bo lahko ob obiskih na deloviščih kar tam napisal recepte in s tem mnogim prihranil pot do zdravstvenega doma. Seveda pa bo to veljalo le za tiste delavce, ki bodo

PACIENTI SO Z ZDRAVNIKI ZADOVOLJNI, saj jim ti lahko posvetijo mnogo več časa in pozornosti, kot v prejšnjih utesnjenih prostorih.

nem domu ob polniasedbi zaposlenih 8 zobnih terapevtov in štirje zobni tehnik. V starem zdravstvenem domu niso bili kos vsem, ki imajo težave z zobmi, v novem pa pridejo vsi kmalu na vrsto. Čakati je treba le 14 dni.

KOPALIŠČE: DA ALI NE?

V kleti je dovolj prostora za veliko pralnico in sterilizacijski oddelek. Kljub temu s tem klet ni izkoriščena. Nekateri so mnenja, da je Bežigradu potrebno javno kopališče. Uprava zdravstvenega doma se zavzema za javno kopališče, le da trenutno za to ni nobenega denarja. V kleti bodo sicer pripravili vse priključke za deset prh in pet kadi. Toda vse to bi po nestrokovnih ocenah veljalo 40 milijonov din. Denarja za tako investicijo za zdaj ni. Kopališče pa je potrebno, saj čela

stalno prihajali k zdravniku in jih bo tako zdravnik že poznal. Delavci gradbenih podjetij si bodo lahko izbrali tudi drugega zdravnika namesto zdravnika v prednostni ambulanti.

VEČ OBISKOV STARIM BOLNIKOM

Cedalje večjo pozornost posvečajo zdravniki varstvu žena, ki jih je z deklicami vred na območju naše občine 15.300. Lani so pregledali 800 žena in več kot 360 nosečnic. Letos bo delo dispanzerja za žene dokončno urejeno, glavna naloga pa bo borba proti vse večjemu številu splavov, pouk o kontracepcijskih sredstvih, borba proti raku na maternici in spolna vzgoja.

Bolnike obiskuje le ena bolničarka. Lani je skupno s patronažnimi sestrami naredila 2154 obiskov. Večinoma je obiskovala družine z dojenčkom. Pri tem pa so ugotovili, da obiski v takih družinah pravzaprav niti niso tako potrebni kot obiski starih bolnikov in seveda tistih družin, kjer so pri hiši dojenčki, in jih starši nikoli ne prinesejo v otroško posvetovalnico.

Letos bo patronažna služba začela z novostjo. Obiskala bo vse žene, ki so splavile. Patronažne sestre jih bodo skušale poučiti o kontracepciji. Sicer pa bo patronažna služba ostala taka, kot je bila.

J. Vetrovec

STARA OPREMA v čakalnicah novega zdravstvenega doma pacien to v ne moti. Klopji je dovolj, svetlobe in zraka pa prav tako.

PROTEZE so hitro gotove.

Odslej več pomoči

Sekretarju občinskega komiteja ZMS Bežigrad smo ob letošnjem šolskem polletju zastavili nekaj vprašanj, ki zadevajo poklicno usmerjanje mladine, svetovanje v poklice in zaposlovanje.

Predvsem nas je zanimalo, ali mladinska organizacija lahko in v kolikšni meri pomaga pri svetovanju v poklice, kakšne so potrebe po kadrih v občini in kolikšne so možnosti štipendiranja v gospodarskih organizacijah Bežigrada.

Tovariš Cvetko je o tem povedal takole:

»Bil je prvi primer v naši občini, da smo bili pretekli teden sekretarji ZMS mestnih občin Ljubljane vabljeni k posvetovanju, ki ga je skupaj s psihologi, svetovalci za poklice in drugimi, pripravil Okrajni zavod za zaposlovanje delavcev z namenom, da bi tudi aktivni mladine v šolah in podjetjih skušali pomagati reševati vrsto vprašanj, ki zadevajo usmerjanje mladine v poklice. Povabilo omenjenega zavoda je eden izmed dokazov, da mladinska organizacija lahko pomaga in je celo dolžna pomagati mladini pri teh za življenje tako važnih odločitvah.

Aktivni mladine so se na osnovnih šolah doslej sicer že ukvarjali s problemi poklicne vzgoje, vendar moram priznati, da se pri delu niso dovolj posluževali pomoči in svetovanj za to namenjenih strokovnih služb, ki v občini že obstajajo, sami občinski komiteji ZMS pa niso razpolagali z zato potrebnim kadrom. Sicer se je nekaj podobnega dogajalo tudi pedagogom na šolah, ki so v veliki meri zadolženi za poklicno vzgojo in usmerjanje v poklice, a niso vselej uspeli dobiti vseh potrebnih podatkov in materialov, ki so za sistematično poklicno vzgojo in usmerjanje nujno potrebni. Dogajalo se je in se še dogaja, da prebere učitelj v šoli le spisek poklicev in še tega le delček, kajti vseh poklicev je več kot 2000.

Posvetovanje je nakazalo vrsto nalog, katere bo morala naša organizacija opraviti čimprej, saj se šolsko leto že nagiba h koncu, mi pa želimo, da bi v teh mesecih ne bilo v osmih razredih nobenega za poklic neodločenega.

Katerih nalog se bomo pri tem lotili najprej?

Najmlajši člani naše organizacije ZMS, učenci sedmih in osmih razredov osnovnih šol, so ob izbiri poklica in vpisa na šole II. stopnje trenutno najbolj potrebni pomoči in nasvetov. V občini Bežigrad bo letos zaključilo osnovno šolo 550 učenek in učencev. Organizacija ZMS lahko pomaga šolarjem ob izbiri poklica z različnimi metodami: seznanja mladino, da se pred izbiro poklica in nadaljnjega šolanja lahko posvetuje še s strokovnjaki, svetovalci in psihologi na Zavodu za poklicno svetovanje, ki je v Ljubljani in kar kršne imajo že skoraj vse večje občine. Pripravlja primerne razstave v osnovnih šolah, organizira kvalitetnejše ekskurzije s strokovnim spremstvom v gospodarske organizacije, prireja razgovore s strokovnjaki iz delovnih organizacij in pedagogi v šoli ter podobnim.

Marsikakšno nalogo nam bodo pokazali tudi zaključki anket oziroma test, ki so jih izvedli v teh tednih na vseh naših osnovnih šolah.

In, kakšno je stanje kadrov v gospodarskih organizacijah naše komune?

Po podatkih potreb po kadrih v delovnih organizacijah naše občine je pomanjkanje delovne sile v gradbeništvu najbolj pereče, saj se je v občini ta veja gospodarstva posebno v zadnjih letih izredno razvila.

Gradbena podjetja morajo delavce »uvažati« iz južnih republik. V letu 1963 je primanjkovalo v občini Bežigrad skoraj 500 kvalificiranih delavcev raznih strok, razen tega ni bilo zasedenih 440 učnih mest za vajence, največ gradbene in drugih strok.

Če bi hoteli usmerjati mladino v naši občini za omenjene panoge, pa naletimo na vrsto vprašanj. Mladina, ki zaključuje osnovno šolo, ima v naši občini kar največje možnosti za nadaljnje usposabljanje na šolah II. stopnje in višjih stopnjah, zato se le redki odločijo za gradbeno ali kovinsko stroko.

Vrsta podatkov pove, da je v Ljubljani na splošno pomanjkanje delovne sile že tolikšno, da ogroža izvrševanje in doseganje družbenih planov občin. Ta problem postane še resnejši, če ga gledamo perspektivno. Za ilustracijo naj navedem, da so znašale potrebe po delovni sili v ljubljanskih občinah v januarju 1963 kar 13.000 delavcev, dočim je letni prirastek prebivalstva 1500. Ker že navajamo podatke, naj omenim, da imamo v ljubljanskih občinah trenutno le še ženske kot rezervno delovno silo, ki niso v delovnem razmerju. Analiza je pokazala, da je v občinah Ljubljane 2300 nezaposlenih žena v starosti od 18 do 40 let. Večji del teh žena se želi zaposliti, vendar na domu, ker bi tako lahko varovale še svoje otroke in gospodinjile. Delo na domu že uvajajo v občini Bežigrad nekatera podjetja na primer tovarna TOPS in ELMA. Ker je ta oblika zaposlovanja prni nas še v razvoju, vam o tem ne morem kaj več povedati;

OBCINSKA SKUPSCINA JE NA ZADNJI SEJI SKLENILA, DA BO OBČINA OD 1. JANUARJA 1964 DALJE, IZPLAČEVALA KMETIJSKIM POSESTVOM LE PREMIJO V VIŠINI 7,5 DINARJEV ZA LITER MLEKA, KI GA PRODAJO NA PODROČJU OBCINE. V BODOČE OBCINSKA SKUPSCINA NE BO ODOBRILA NOBENIH DODATNIH SREDSTEV ZA POKRIVANJE IZGUBE PRI PROIZVODNJI MLEKA.

V POSLOVALNICAH »LJUBLJANSKIH MLEKARN« SO LANI PRODALI 10 MILIJONOV LITROV MLEKA. KMETIJSKA POSESTVA, KJER PROIZVAJAJO TO MLEKO, SO IMELA ZARADI RAZLIKE MED POLNO LASTNO CENO IN DOSEŽENO CENO KAR 236 MILIJONOV DINARJEV IZGUBE. DEL TE IZGUBE POKRIJE OBCINSKA PREMIJA, 7,5 DINARJEV ZA LITER. ZA LJUBLJANSKE MESTNE OBCINE JE TO ZNESLO 32 MILIJONOV DINARJEV. IZGUBO, KI NI POKRITA Z OBCINSKO PREMIJO IN ZNAŠA 204 MILIJONE, BODO PORAVNALE MESTNE OBCINE (SORAZMERNO S KOLIČINO MLEKA, KI SO GA PRODALI NA PODROČJU OBCINE) S SREDSTVI IZ REZERVNIH SKLADOV V OBLIKI KREDITA ZA DOBO 15 LET. — NA SPODNJI SLIKI DEL OBRATA LJUBLJANSKIH MLEKARN.

NOVI ZDRAVSTVENI DOM sprejme vsak dan na desetine pacientov. Moderna zgradba in funkcionalni prostori so porok, da je bežigrajsko zdravstvo na novi poti. Nič več stiskanja v čakalnicah, nič več dolgega čakanja, nervoznega prestopanja in vzdihovanja. Povečana zdravniška ekipa, specialisti in večje število ostalega osebja skrbi, ... o vsem berite reportažo na osmi strani.

znano pa mi je, da na primer tovarni TOPS posreduje delavke Zavod za zaposlovanje in je le tem zagotovljeno osemurno delo na domu ter s tem v zvezi varovanje in priznanje delovne dobe.

Vprašujete, kakšne so možnosti štipendiranja v gospodarskih organizacijah naše občine?

Prav ta teden bomo izdelali skupno z občinskim sindikalnim svetom in skupščino temeljit pregled o stanju štipendistov pri nas.

Ne želim obravnavati napak, ki so se pri dodeljevanju štipendij doslej dogajale in se še dogajajo v nekaterih podjetjih. Po razgovorih z mladinci v podjetjih se štipendiranje še prepogosto odvija na osnovi poznanstev tudi zato, ker aktivni mladine niti v šolah, niti v gospodarskih organizacijah niso odigrali v tem pogledu zadovoljive vloge. Pravično in bolj smotno razdeljevanje štipendij bi vsekakor omilili stike, v katerih so se na splošno znašli štipendisti. Na drugi strani pa ugo-

tavljamo, da sredstva, namenjena za usposabljanje, ostajajo neizkoriščena, ker kadrovske službe nimajo izdelanih planov trenutnih in perspektivnih potreb po kadrih. Zadovoljujejo se s tako imenovanim mašenjem lukenj na posameznih delovnih mestih, kamor marsikdaj ne postavijo dovolj usposobljenega človeka, zaradi česar so nezgode pri delu pogostne. Da ostajajo sredstva neizkoriščena, nosijo del krivde tudi kadrovske službe občinskih skupščin, ki s svojim delom ne zajamejo področja občine v vsej širini.

Izušnje so pokazale, da bodo morale biti prav kadrovske službe v gospodarskih organizacijah in v občini tiste, ki bodo vse večji meri odgovorne za usmerjanje mladine v poklice, da bo tako mladina lažje izbrala poklic po svojih željah in možnostih, obenem pa tudi po potrebah gospodarstva v občini. Vse kaže, da bo treba prenehati s staro prakso, ko se šole in delovne organizacije niso znale dovolj približati in tako niso vselej našle skupne poti za pravilno usmerjanje mladine v poklice.

Marica Benko

Avto za zdravniške obiske na domu

● Pred kratkim je bežigrajski zdravstveni dom kupil osebni avto Zastava 750 D. Namenjen je za opravljanje obiskov na domu.

Po lanskoletnih izkušnjah bodo dežurni zdravniki opravili v letošnjem letu približno 8400 obiskov, za vsak obisk pa je predvideno 2 km vožnje. Z nabavo avtomobila za dežurno službo bo čakalna doba obiskov vsekakor krajša. J.V.

Število splavov upadlo

Število porodov za Bežigradom le polagoma narašča v primerjavi z naraščanjem prebivalstva, saj se priseli v našo občino od dva do tri tisoč ljudi letno. Število splavov je v preteklih letih zaskrbljujoče naraščalo. Leta 1960 je bilo v naši občini 262 splavov, leta 1961 že 337 in leta 1962 celo 470. Lani je bilo pred komisijo 408 Bežigrajčank, vendar so splav dovolili le 298 ženam. Lani je bilo torej najmanj splavov v obdobju zadnjih treh let. Podatki pa veljajo le za legalne splave, zato so številke vseh splavov verjetno občutno višje.

V primerjavi s porodi je bilo v letu 1960 na 100 porodov 53,57 odstotka splavov, v letu 1961 76,06 odstotka splavov in v letu 1962 že 92,15 odstotka splavov, kar se je že približalo številu rojstev.

Največ odločitev za splav je zaradi stanovanjskih razmer, slabega ekonomskega stanja, razdora v družini, boleznih v družini itd. J.V.

800.000 dinarjev narodnega dohodka

● Leta 1962 je bilo na področju Bežigrada vseljivih 755 novih stanovanj, lani 729, za letos pa je predvidenih 678 novih stanovanj.

Višina narodnega dohodka na prebivalca stalno narašča, od leta 1959, ko je znašala 371.000 din se bo dvignila na 800.000 din v letošnjem letu.

1720 novih delavcev

● Vzporedno s povečanjem obsega proizvodnje in porasta družbenega proizvoda se povečuje tudi število zaposlenih. Po predvidevanjih gospodarskih organizacij se bo letos zaposlilo na novo 1720 ljudi, zaposlenih bo torej 15 odstotkov več kot lani. Naravni prirastek delovne sile v naši občini pa je le 900 ljudi. Ostale delavce bo potrebno poiskati izven meja Bežigrada. J.V.

GLASBENO ŠOLO

BEŽIGRAD, februarja. — V baraki na Smoletovi 16 je precej sob, veliko je tudi družbenih organizacij, ki v teh sobah uradujejo. Tisti, ki iščejo prostore družbenih organizacij, jih včasih težko najdejo, če že kdaj prej niso imeli opravka v njih. In če jim porečete »tam, kjer je glasbena šola«, bo orientacija dokaj lažja. Kdo ne pozna glasbene šole za Bežigradom? Pa tudi če je ne pozna, jo kj hitro najde. Zvoki klavirja, harmonike, trobente... se širijo iz lesenih sten in veselo odmevajo po bližnji okolici. Le dan ali dva v tednu je okrog Smoletove 16 tiho.

V GLASBENO ŠOLO GA DAJMO!

V glasbeni šoli je vsako leto več otrok. Starši se vse pogosteje odločajo, da svojim otrokom omogočijo tudi temeljitejši pouk glasbene vzgoje, kot ga dobe v osemletkah. Nekateri pošljejo svoje otroke v glasbeno šolo tudi zato, da jih odtegnejo ulici. Prav imajo. In v glasbeni šoli se tega tudi zavedajo. Precej je takih, ki so jih starši poslali v glasbeno šolo prav zato, pa čeprav niso za glasbo najbolj nadarjeni. V glasbeni šoli pa se zavedajo svojega poslanstva in sprejemajo tudi take, ki jih drugod zavrnejo. Brez sprejemnega izpita sprejema bežigrajska šola svoje dijake. Od nadarjenih zahtevajo učitelji oziroma profesorji več, od manj nadarjenih man. Učencu primerno prilagajajo program.

V glasbeni šoli pa opazajo, da tistim, ki jim redno šolanje ne dela težav, tudi pouk glasbe ni težak in obratno. Kdor ima velike težave že v obvezni šoli se tudi v glasbeni šoli preveč ne izkaže. Vendar se glasbeni pedagogi trudijo, da bi dijake v šoli obdržali; kljub temu zahtevajo od dijakov red in disciplino. Zamujanja ne poznajo. Kdor dvakrat, trikrat manjka ima bolj malo upanja, da ga bodo četrtič v šoli še sprejeli, če ne prinese od doma opravičila. Red mora biti tudi v neobvezni šoli in morda je prav ta red eden izmed bistvenih vzgojnih momentov, s katerimi se lahko bežigrajska glasbena šola pohvali. Ne samo note in igranje instrumentov, tudi olika je v programu te šole.

BREZ OVIRANJA REDNEGA POUKA

Razen igranja na glasbilih morajo dijaki glasbene šole vedeti tudi marsikaj iz nauka o glasbi. Ta predmet poučujejo na glasbeni šoli šest let. »Predmet« je obvezen, vsi učenci ga morajo redno obiskovati. Da pa zaradi tega ne bi trpela šola, je pouk glasbene šole v dveh izmenah. Dopoldne in popoldne. Pouk nauka o glasbi je vsak dan, seveda za različne stopnje; sicer pa dijaki nižjih razredov prihajajo k temu pouku dvakrat tedensko in traja pouk eno uro, starejši pa le enkrat tedensko na dve uri pouka. Nauk o glasbi ne poučujejo več tako kot nekdanj. Prizadevajo si, da bi našli nove, moderne oblike. Profesorica nauka o glasbi Sonja Witzjak pravi:

»Tako kot pri ostalih predmetih tudi pro pouku nauka o glasbi stremimo za novimi metodami, ni več toliko teorije kot nekdanj, pri delu pa nam pomaga Zaved za pedagoško službo.

V razredih, kjer poučujem nauk o glasbi, je navadno od 16 do 30 dijakov. Tisti, ki jih glasba ne vleče, kmalu opustijo učenje in jih ni več na spregled...«

PREMALO INSTRUMENTOV

Silva Hraševac je na bežigrajski glasbeni šoli profesorica klavirja. V nekaj besedah nam je takole orisala tisto, kar bi bilo lahko boljše:

Precej instrumentov je iztrošenih. Zato je veliko pomanjkanje pihal in trobil. Za te instrumente je tudi zelo malo notnega materiala. Če bi ga bilo le pol toliko kot za klavir, bi ga imeli veliko.

V nadaljevanju razgovora je dejala:

»Učence vzgajamo v profesionalni in amaterski smeri. Razen violine, klavirja, pihal, trobil, tolkal in solo petja poučujemo tudi harmoniko in kitaro. Želimo, da se nivo igranja teh instrumentov dvigne, zato morajo vsi tisti, ki se uče igrati harmoniko in kitaro, obiskovati pouk dopolnilnih predmetov.

ZA NEKATERE TUDI ZASTONJ

Pouk glasbe ne velja za vse enako. Največ plačajo tisti, ki se uče kitaro in harmoniko. Za te je mesečna učnina 1000 dinarjev. Za vse ostale, ki se uče »klasične« instrumente, velja enomesečni pouk 700 dinarjev. Če pa obiskujeta glasbeno šolo dva dijaka iz iste družine, plača vsak le šesto dinarjev, če so trije, pa vsak po pet sto dinarjev itd. Tisti, ki ne morejo plačati učnine, lahko kljub temu obiskujejo glasbeno šolo. Takim na podlagi prošnje in preverjenja socialnega stanja šola oprosti plačevanje učnine.

SODOBNE SKLADBE

Tudi pri pouku »klasičnih« instrumentov so profesorji na Bežigrajski šoli ubrali nova pota. Nič več ne dajejo učencem v roke izključno notni material s skladbami starih mojstrov, marveč kaj radi potegnejo iz mape note s sodobnimi skladatelji. Tako je pouk glasbe vsekakor bolj zanimiv in privlačen, učenci pa z deli sodobnikov nastopajo na različnih priložnostih v podjetjih, na šolah in drugod. — Kljub temu, pravijo, je učenje v glasbeni šoli boljše kot prej, ko je bila glasbena šola pri svetu Svobod.

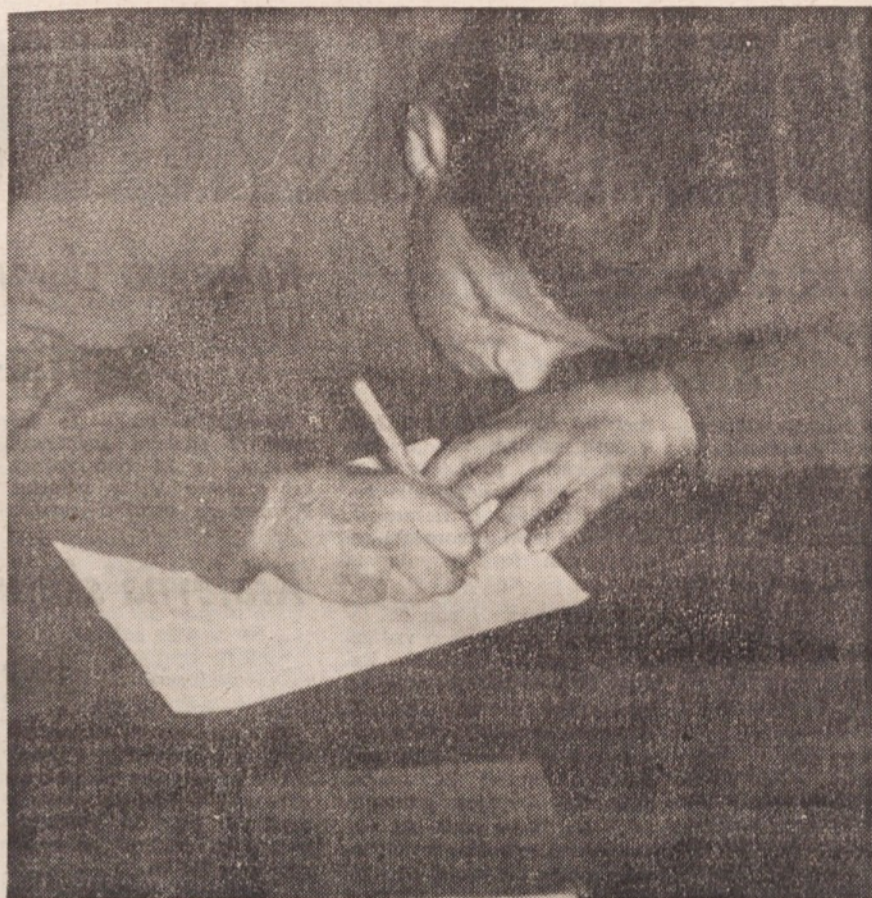
PREMALO DENARJA ZA NOVE INSTRUMENTE

Zapisali smo že, da je precej instrumentov bežigrajske šole že dokaj starih, torej nerabnih. Šola si prizadeva, da bi kar najhitreje nadomestila dotrajano z novim, vendar ji to zaradi vse premajhnih sredstev ne uspeva tako kot bi želeli. Instrumenti so bili stari namreč že ob ustanovitvi šole in so tako izrabljeni, da se jih niti popravljati ne splača več. To velja predvsem za trobila, ne dosti manj pa seveda tudi za druge instrumente. Lani so potrošili za nabavo milijon dinarjev in pol. Letos so zato namenili 200 tisoč dinarjev manj kot dva milijona, vendar bo tudi to le malo.

Osem klavirjev, dva pianina, harmonij, okrog 50 violin, osem trobent, ena pozavna in dva rogova je vse premalo, da bi lahko ustregli vsem tistim, ki nimajo dovolj denarja, da bi si lahko kupili že na začetku obiskovanja glasbene šole svoje instrumente, igrali pa bi radi. In kadar igrajo, niso na cesti, prav tako kadar doma vadijo in poslušajo nauk o glasbi.

Ne pozabimo na koristno investicijo, zelo koristno.

J. V.

PISANJE NOT NI NIČ TEŽAVNEGA, dijaki radi prihajajo k pouku nauka o glasbi.

Želite postati filmski ustvarjalci?

Filmska komisija pri Svetu Svobod občine Bežigrad je ustanovila posebno sekcijo, ki se bo ukvarjala s snemanjem filmov. Sekcija ima namen, da zapiše na filmski trak vse pomembne politične, družbene in kulturne dogodke v občini, hkrati pa širi med člani filmsko kulturo. V ta namen bodo organizirala primerna predavanja in seveda praktično filmsko delo. Člani sekcije bodo kompletni filmski ustvarjalci po scenarijski, režijski, snemalni in igralski plati. Na razpolago imajo ozkotračno snemalno kamero in filmski projektor. Če vas zanima silm, pridete v sredo 19. februarja na Svet Svobod v Smoletovo 16 I, kjer bo ob 19. uri pro-

gramski sestanek filmske sekcije. Tam dobite tudi vse informacije (telefon 36-439).

Filmska sekcija bo odslej vsako nedeljo in sredo organizirala redne filmske predstave v dvorani Sveta Svobod v Smoletovi 16. Predvajali bodo celovečerne igrane filme in risanke. Predstave bodo ob nedeljah ob 10. uri zvečer. Nekateri izbrane filme bodo spremljali tudi z razlagami o ideji in vsebini filma ter razgovor z gledalci.

V dvorani Sveta Svobod imajo tudi televizijski sprejemnik, pripravljajo pa še razna potopisna predavanja, ki jih bodo spremljali s skotičnimi slikami, ter klubske večere o želji občanov.

Sodelovanje združnikov iz Poljan in Črnuč?

Na zadnji seji sveta za kmetijstvo in gozdarstvo občinske skupščine so razpravljali o razmejitvi vodnih zemljišč, osnutku statuta bežigrajske občine ter o predlogu kmetijske zadruge Polje, da razširi svoje poslovanje tudi na območje bežigrajske občine.

Kmetijska zadruga Polje (občina Ljubljana-Moste) intenzivno razvija vrtnarstvo in sadjarstvo. Uredili so sadne plantaže, prevzeli pa so tudi sadno drevesnico in vrtnarijo v Kamniku. Zadruga ima dober strokovni kader: s sadjarstvom in vrtnarstvom se ukvarjajo 4 agronomi in 10 kmetijskih tehnikov. V Polju menijo, da kmetijski zadrugi Črnuče ni potrebno graditi novega vrtnarskega obrata, ker bo obrat v Polju lahko zalagal s povrnitvijo vse ljubljanske trgovine. S privolitvijo občinske skupščine Bežigrad, bi zadruga v Polju organizirala kooperacijsko proizvodnjo v zasebnem sektorju tudi na območju bežigrajske občine. Zadruga v Polju še predlaga, da se kmetijski zadrugi Polje in Črnuče združita.

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo meni, da ima zadruga v Polju zelo lepe uspehe v sadjarstvu in vrtnarstvu, manj pa na drugih področjih, predvsem v živinoreji in mlekarstvu, ki sta pomembni pa-

nogi v kmetijstvu bežigrajske občine. Črnuška zadruga ima dobre finančne uspehe, z boljšim strokovnim kadrom pa bi lahko dosegli še več. Svet je sklenil, da bo zahteval od KZ Polje podrobne podatke o perspektivah nadaljnjega razvoja zadruge v Polju, ne samo za področju sadjarstva in vrtnarstva, temveč za vse vrste proizvodnje. Primerjali jih bodo z načrti KZ Črnuče, nato pa bo svet ponovno proučil predlog KZ Polje in svoje misljenje posredoval občinski skupščini.

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo je osnoval posebno komisijo za razmejitve vodnih zemljišč. Ob strugi Save je približno 215 ha vodnega zemljišča: to je površina, ki jo ob srednje visoki vodi reka poplavlja. Zemljišče ni posebno primerno za kmetijstvo, vendar pa bi lahko tu razvili proizvodnjo hitro rastočih topolov.

Svet je razpravljal tudi o osnutku občinskega statuta. Bistvenih pripomb člani sveta kmetijstvo in gozdarstvo niso imeli. Smatrajo pa, da bi morali v nekaterih členih, ki zadevajo uporabo zemljišč, poudariti tudi skrb za smotrno izkoriščanje kmetijskih površin. Le-teh je največ na levem bregu Save, določila statuta pa se čisto nanašajo le na mestno področje občine.

Slovenija, križišče več selilnih poti ptic

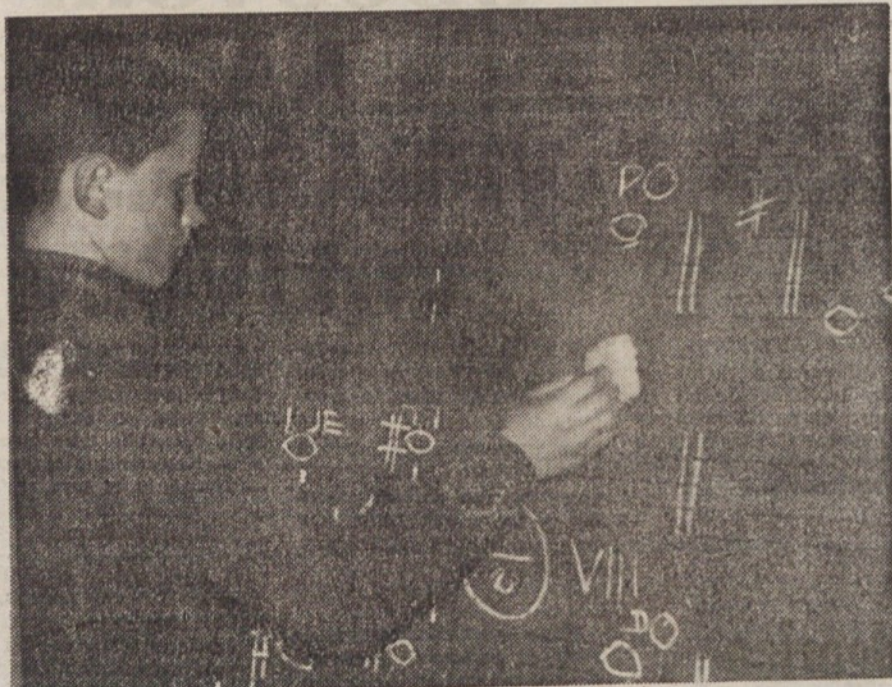
Obročevanje ptic razkriva ptičje-slovem-ornitologom selitvena pota, smeri preletov in prezimovališča ptic. Skratka, tako proučuje življenje ptic Ornitološki oddelek Prirodoslovnega muzeja.

Do sedaj je bilo obročanih po vsej Sloveniji nad 80.000 najrazličnejših vrst ptic. Aluminijast obroček zapnejo ptici na nogo, tako da je pri letu ne ovira. Da ve najditelj obročane ptice, od kod je priletela, ima vsak obroček vtisnjeno ime ornitološke postaje in pa številko.

Lovijo z mrežami, pastmi v obliki kletk, z vabniki ali pa kar obročajo mladiče v gnezdi. Posebno zanimivo je obročevanje belih štorcelj, ki žive pri nas samo v Prekmurju.

V naših krajih so ulovili obročkanega rjavega srakoperja iz Švedske. Iz Finske so priletele race. Ulovili so navadnega čuka iz Francije. Navadni galeb in sloka sta priletela iz Rusije. Velika morsk lastovica pa iz Danske. Seveda je to le nekaj zanimivih primerkov.

Pri nas obročane ptice pa so ponovno ulovili: v Rusiji veliko sinico, v Spaniji in Franciji črna kosa. Več škorcev pa so ujeli v Alžiriji, Maroku in Tunisu, kamor so odleteli prezimovat. Slovenija ima za takšno proučevanje zelo ugodno lego. Ugotovljeno je, da se tu križa nekaj selilnih poti ptic. Oddelek ima svoje poslopje v Stožicah ob Savi. To našo ustanovo poznajo vse ornitološke postaje na svetu.

NAJPREJ JE POTREBNO POZNATI NOTE, šele potlej se da pravilno igrati. Nauk o glasbi je potrebno dopolnilno pouku igranja instrumentov

SERVIS ZA VZDRŽEVANJE ZGRADB

V nadaljevanju članka o servisih se bom zadržal na delu servisov krajevnih skupnosti za 1963 leto. V naslednjem prikazu, so razvidni podatki o servisih naših krajevnih skupnosti, kot slede:

Krajevna skupnost		Sivalnica	Pralnica	Elektro servis	Pleskarski servis	Gradbeni servis	Mizarski servis	Cleparstvo instalaterski servis	Pečarski servis	Družbena prehrana	Krojaštvo	Komunalni servis	Vrtnarski servis	Finančni servis	Steklarski servis in plastične mase	Ključavničarstvo
BORIS KIDRIČ	število zaposlenih	4	10	1	8	16	8	6	3	30			1	1		
	promet	2,500.000	8,800.000	1,700.000	7,000.000	23,000.000	9,800.000	11,500.000	4,000.000	120,000.000			3,000.000	950.000		
	osebni zaslužek na uro	120	113	135	142	125	168	155	140	123			160	150		
	Režijska ura	220		350	350		350	350	350				350			
STADION	število zaposlenih	3	1	5			4				3			1		
	promet	900.000	980.000	11,000.000			3,800.000				1,800.000			600.000		
	osebni zaslužek na uro	139	110	183			160				149			150		
	Režijska ura	148	120	420			424				253			162		
NASELJE SAVSKO	število zaposlenih	7	3	2	4	2		3						3		
	promet	4,000.000	2,500.000	2,100.000	5,300.000	1,500.000		2,400.000						1,800.000		
	osebni zaslužek na uro	130	120	160	135	125		180						160		
	Režijska ura	220		410	300	350		410								
BEŽIGRAD	število zaposlenih	4	2		10									1	5	
	promet	3,000.000	2,000.000		12,000.000									580.000	15,000.000	
	osebni zaslužek na uro	95	115		100									160	153	
	Režijska ura	220	220		350											
STOŽICE	število zaposlenih						5							1		
	promet						4,000.000							400.000		
	osebni zaslužek na uro						160							120		
	Režijska ura						400									
CRNUČE	število zaposlenih	5		1	8			2				6				
	promet	2,600.000		2,500.000	6,800.000			2,300.000				4,000.000				
	osebni zaslužek na uro	106		192	142			145				73				
	Režijska ura	200		340	312			320				97				

■ Ce pregledamo zgornje podatke o servisih, dobimo boljši vpogled s čim razpolagajo naše skupnosti, o višini prometa, ceni storitvam in osebnem dohodku. Omenjeni podatki so pozitivni in zadovoljivi posebno, če se še seznamimo s pogoji, v katerih delajo naši servisi.

■ V prejšnjem članku sem omenil, da smo se otresli primitivizma, da smo izvršili selekcijo kadra, da smo servise že dokaj dobro opremili s potrebno tehnično opremo. Če pomislimo, da smo ob ustanovitvi imeli za prevozno sredstvo samokolnico, v ročni voziček in tricikel, danes pa ima ena skupnost tri avtomobile, v tem letu namerava kupiti še dva, da ima druga skupnost en avto in je naročila še drugi avto, je to dokaz velikega napredka in uspeha naših servisov pri razvoju servisnih dejavnosti.

■ Tudi drugi uspehi naših obrtnih servisov niso nezapaženi. Nekateri skupnosti so le-te že močno razvile, druge jih sedaj organizirajo. Po priporočilu koordinacijskega odbora naj bi se manjši servisi združili v močne servise, ker naš namen ni, da bi imela vsaka skupnost in pod vsako ceno – servis, ki bi samo živel.

■ Menim, da spričo hitre mehanizacije gospodinjstev in vsak dan večjih zahtev za vzdrževanje zgradb je potrebno izvršiti reorganizacijo obrtnih uslug, vse male in nerazvite servise združiti v močan tehnično opremljen servis. Prepričan sem, da bomo v tem letu to izvršili in dosegli še večje uspehe v vzdrževanju zgradb in pomoči gospodinjstvu.

■ Lani so naši servisi izvršili veliko hitrih intervencij v raznih potrebah, kar dokazuje zgornji promet. Mi danes sploh ne smemo pomisliti, da ne bi imeli naših obrtnih servisov, ker potem bi res naš občan ostal brez vsake obrtniške pomoči. Tudi cene naših servisov niso visoke, posebno če te primerjamo z drugimi tovrstnimi podjetji. Kvaliteta je dobra. Vsa kritika, ki gre na račun naših servisov, ni vedno utemeljena, so stranke, ki si preveč dovoljujejo in vsako stvar kritizirajo samo zato, ker so to servisi skupnosti.

■ Naši servisi so potrebni konstruktivne kritike, tako kritiko tudi želimo, ker le-ta samo izboljšuje delo servisov. Zanimivo je, da prav one stranke, ki kritizirajo naše servise, nimajo graje za razne »fušarje«, ki so jih drago plačali in so delo izvršili nekvalitetno.

■ Ne bi bil popoln, če ne bi priznal tudi slabosti naših servisov, ki se posebno kažejo v nedovoljno zavedni delovni sili, posebno se to ugotavlja pri nekaterih poklicih kakor tudi še slaba tehnična oprema, pomanjkanje delovnih prostorov in strokovnega kadra. Programi naših krajevnih skupnosti za tekoče leto predvidevajo tudi v tem letu znatno izboljšanje.

■ Lani so imeli naši servisi ca 10 odstotkov reklamacij na svoje delo in sicer ca 5 odstotkov na kvaliteto dela in 5 odstotkov na nepravilno obračunavanje delovne ure. Vse take primere smo reševali sporazumno s strankami, po potrebi tudi v sodelovanju s strokovno komisijo tako, da ni nikjer prišlo do spora. Lahko rečem, da so tudi same stranke krive, ker ne nadzirajo delavca ali se sploh zanimajo, kaj vse podpišejo. Naša želja je, da stranka delavca nadzira, da overovi delovni nalog za dejansko izvršeno delo in potrošeni material. Prav tako so tudi stranke, ki zadržujejo delavce in jim dajejo razne opojne pijače ali jih celo nagovarjajo, da naj delo izvrše na »fuš« itd.

■ Več opomb oziroma tudi kritike smo doživeli na račun zamude v delu, ali sploh, da nismo mogli dela prevzeti. Mi

razumemo stranko, vendar bi želeli, da tudi stranke nas razumejo, ker zaradi pomanjkanja kadra vseh del ni mogoče prevzeti in izvršiti, čeprav si prizadevamo, da ugodimo če le mogoče vsem in ob pravem času.

■ Se nekaj o naših problemih, ki močno ovirajo naše delo: slabi delovni prostori, še nedovoljna tehnična oprema in poslovanje brez obratnih sredstev.

■ Znano je, da bo v letu 1964 krajevna skupnost »Boris Kidrič« pričela s I. etapo gradnje delavnic in z reorganizacijo gradbenega servisa, ki bo lahko vzdrževal stanovanjske zgradbe na območju Bežigrada. Prav tako bosta krajevna skupnost »Boris Kidrič« in Stadion osnovala leteči elektro in vodovodno instalaterski servis na dveh kamionetih, katere je podarila Občinska skupščina Ljubljana-Bežigrad.

■ Predlogi in naše želje za dobro sodelovanje s hišnimi sveti v novem letu 1964 so: da hišni sveti pravočasno prijavijo svoje potrebe našim servisom, da vse nerednosti takoj sporoče Upravi servisov in tajniku krajevnih skupnosti tako, da bomo le-te takoj odpravili in čim hitreje in kvalitetneje izvrševali svoje naloge.

Jože Črnugelj

Govori podpredsednik občinske skupščine

Obrtne organizacije v bežigrajski občini so planirale za letos 710.000 dinarjev za vzgojo strokovnih kadrov. Predpisi omogočajo, da bi lahko uporabili za ta namen 4.500.000 dinarjev. Promet planira 1.500.000 dinarjev (lahko bi 9,8 milijona), gostinci pa so se zadovoljili s 25 tisočniki, ko bi lahko za vzgojo kadra porabili 1.000.000 dinarjev. Podpredsednik občinske skupščine tov. Ivan Vinkler nam je odgovoril na nekaj vprašanj o problemih strokovnega kadra v gospodarskih organizacijah bežigrajske občine:

— O strokovnih kadrih je obč. skupščina razpravljala že lani in ugotovila, da stanje ni zadovoljivo. Zbor delovnih skupnosti je na seji 19. novembra 1963 sprejel priporočilo gospodarskim organizacijam, da v letu 1964 posvetijo več pozornosti vzgoji kadrov. Iz podatkov v planih podjetij za leto 1964 vidimo, da gospodarske organizacije tega priporočila niso upoštevale.

Gospodarske organizacije lahko obračunajo sredstva za vzgojo strokovnih kadrov v višini 1% od bruto osebnih dohodkov v breme materialnih stroškov. Z najnovejšimi predpisi za leto 1964 se ta odstotek lahko poveča na 2,5%. Gospodarske organizacije v bežigrajski občini bi lahko letos oddvojile za vzgojo kadrov 266.000.000 dinarjev, dejansko pa so namenile v svojih načrtih le 57.500.000 dinarjev ali 0,5% od 1% bruto osebnih dohodkov.

Če pogledamo te podatke, pridemo do zaključka, da so v bežigrajski občini vsi problemi glede strokovnega kadra zadovoljivo rešeni; vemo pa, da stanje ni takšno, kot bi ga naj prikazali ti podatki. Vsičuje se nam ugotovitev, da samoupravni organi in odgovorne osebe v gospodarskih organizacijah nimajo pregleda nad potrebami po strokovnem kadru v lastnih organizacijah; če so jim potrebe jasne, žal, temu niso posvetili dovolj pozornosti. Poglejmo samo štipendiranje: V občini je bilo na začetku šolskega leta 328 štipendistov, od teh sta jih skoraj polovico štipendirali dve tovarni »Iskre« (»Tela« 60 in tovarna elementov za elektronično 99), 20 pa občinska skupščina.

Po izčrpnih analizah in razpravah v občinski skupščini — posebno še v zboru delovnih organizacij — bomo lahko točno ugotovili, kjer so vzroki za tako nerealno planiranje sredstev za vzgojo kadrov v gospodarskih organizacijah. Poznamo primere, da nekatere gospodarske organizacije, ki zavzemajo vidno mesto v družbenem planu, nimajo ustreznega kadra, ali pa ga imajo tako malo, da je kakršnakoli primerjava z razvitimi državami glede strokovnega kadra povsem nemogoča. Takšne gospodarske organizacije pridejo do neklih uspehov in dosežejo določeno stopnjo razvoja, potem pa se nekeje ustavi. Žal tudi v takšnih primerih ne zasledimo večjih skrbí in naporov za vzgojo kadrov.

Kako je s strokovno izobrazbo ljudi na vodilnih mestih v gospodarskih organizacijah?

— Ko govorimo o vodilnem kadru v gospodarskih organizacijah, in če mislimo

na tiste, ki nimajo formalne izobrazbe, moramo ločiti dva momenta. Imamo ljudi, ki pogumno zbirajo okrog sebe zdravo ambiciozne mlade strokovnjake in jim z dolgotrajnimi vodstvenimi izkušnjami pomagajo ter jim dajejo vse možnosti razvoja. Prav ta izkušnost, z roko v roki z novo strokovnostjo, kaže odlične rezultate.

Na drugi strani pa imamo osebe — na srečo je teh primerov vsak dan manj, ki v strahu za lastni obstoj odklanjajo mlade strokovnjake in jih onemogočajo na delovnih mestih. Ne nudijo jim možnosti razvoja in zavirajo mlade, zdrave ambicije mislijo, da bodo tako ohranili svoj položaj. Nasprotno pa si prav s takšnim načinom dajejo svoj ugled in položaj, kar sicer ni tragično gledano na posameznika, vendar pa posledice nosi gospodarska organizacija. Žal ponekod podobno gledajo na ta vprašanja tudi organi delavskega samoupravljanja in ta problem nekje zanemarijajo.

Kakšni bodo nadaljnji koraki občinske skupščine glede vzgoje strokovnega kadra?

— Slišati je bilo, da predpisi omejujejo gospodarske organizacije pri uporabi sredstev za vzgojo kadrov. Seveda ta sredstva niso namenjena za izlete, ki bi jih nekateri radi prikazali kot strokovne ekskurzije. Dovolj je drugih možnosti: štipendiranje, stroški seminarjev in tečajev, konkretni stroški udeležencev raznih tečajev, večernih gimnazij in dopisnih šol pri delavski univerzi, stroški vajenskih šol, poučnih ekskurzij, nabava strokovne literature itd. Gospodarske organizacije ta sredstva lahko tudi združujejo, če je za njih to koristno.

Vse stroške za strokovno izobraževanje, ki so primerno dokumentirani in obrazloženi, je moč obračunati v breme materialnih stroškov kot sredstva za vzgojo kadrov.

Občinska skupščina pripravlja ponovno analizo stanja strokovnih kadrov v gospodarskih organizacijah in bo o tem še razpravljala. Priporočamo organom delavskega samoupravljanja in vodstvom delovnih organizacij, da ponovno resno pretresajo vprašanje kadrov in sredstev za te namene ter da se bolj resno ukvarjajo z vzgojo strokovnjakov, bodisi da gre za ljudi iz lastne organizacije ali izven nje.

CEDALJE VEČ KUPCEV zahaja v novo bežigrajsko samopostrežno trgovino. Izbira je precejšnja, kupci pa so z novim načinom prodaje zadovoljni.

Majhna vprašanja — samopostrežni trgovini

Počasi je stopala skozi vrata nove trgovine. Pogled se ji je zaustavil na dolgi vrsti, ki je ovirala pristop h košaram. Pa smo bili včasih le bolje postreženi kot sedaj, je zavzdihnila Marija sosedi, s katero sta se skupaj pridrenjali do pultov, vzeli vsaka svoj zavoj solate in se postavili v rep. »Vidiš, Polona«, je dejala Darija, »ena bi se morala postaviti v vrsto, druga pa izbirati«.

V samopostrežbi »Prehrane« na Titovi cesti pa teče življenje oziroma prodajanje dalje. Nekaterim je nova trgovina všeč, drugi pa se spet pritožujejo: Preje so nas stregle tri prodajalke, sedaj pa se jih vsak dan več mota okrog košar, v katerih je že vse naloženo....

ZABOJI NA CESTI

Bralci »Zbora občanov« so v eni izmed zadnjih števil vprašali, čemu stoji zaboji in ostala embalaža kar na cesti. Do sedaj je bila navada, da so vsaj v novih lokalih poskrbeli za red in snago, kar se za novo bežigrajsko samopostrežno trgovino ne da trditi. Prodajalci verjetno niso krivi, kriv pa je tisti, ki je potrdil načrt nove trgovine in odobril adaptacijo tako majhnega skladišča, da v njem ne more stati niti hladilnik, niti ustrezne police, niti garderobne omarice. In pripravljala miza? Znano je, da je v samopostrežnih prodajalnah zaposleno več ljudi prav zaradi tega, ker je treba precej blaga (pri nas seveda) zaviti, stehtati in označiti s ceno v trgovinah. Trgovsko podjetje »Prehrana« že ima svoje embalažnice, vendar je kljub temu potrebno marsikaj embalirati tudi v trgovini. Kje to počno v novi samopostrežni trgovini mi ni jasno. Miza, stol (samo eden, v razgovoru s poslovodkinjo sem sedel na korenjaškem zaboji, ki je bil prekrit z ovitkom »Palčke bobi za vaš hobi«), ob dveh stenah police, na katerih so bili zaviti s sladkorjem in testeninami in morda še s čim in... kup papirjev, zabojev, tehničnih... Ne, niso krive prodajalke oziroma osebje v tej trgovini, kriv je tisti, ki je dovolil trgovinoprenovitvi na tak način. In če k temu dodamo še to, da so v skladišču tudi omarice za shranjevanje obleke, je vsebina tistega, kar je za zaveso, očitna.

KAKSNE SO NORME ZA SAMOPOSTREŽNO TRGOVINO?

Promet v prenovljeni trgovini narašča. Na mesec je za 50 odstotkov večji kot je bil prej, v stari trgovini. To kaže, da ima večina kupcev dober odnos do nove trgovine in da v njej rada kupuje. S tem se ni rečeno, da ni negodovanja. Le ena blagajna, nekaj metrov dolga vrsta vsako

opoludne pred blagajno, komaj nekaj več kot dober meter široki prehodi med policami z razstavljenim blagom — vse to kupce, ki pač v bližini nimajo na voljo podobne trgovine, dokaj ovira. V trgovini so si na jasnem, da se na tako majhnem prostoru ne morejo iti sodobne trgovine. Sami si ne morejo pomagati. In vendar se porajajo vprašanja, kaj je delala pristojna komisija, da je odobrila tako prezdavo lokala. Mar ni norm, ki bi veljale za samopostrežne trgovine?

IN PERSPEKTIVE?

Priporočam, da sanitarni inšpektor ne zaida prepogosto v trgovino ali da vsaj ne ukrepa preostro. Že same omarice za garderobo v shrambi (ali v majhnem skladišču) so sanitarni prekršek. In če so ob tem štiri omarice namenjene desetim uslužbenkam, trem vajenkam in delavcu, ki razvaža, je ta prekršek še toliko večji. Nadalje bi se dalo spregovoriti o pomivalnem koritu, o vonjih, ki zapuščajo krpo pomivanja v delikatesnem kotu, o sprejemanju denarja in rezanju sira, salame, o...

No, in res. Kaj pa v bodočnosti? 22 kvadratnih metrov je za skladišče premajhno. Poleti menda trgovina ob Titovi cesti ne bo reklamirala blaga z razstavljenimi embalažami, v kleti je prostora le za kompresor, ki je potreben hladilnikom. Za zidom skladišča pa je stanovanje. V to stanovanje so hoteli že pred časom narediti vrata in ga uporabiti za skladišče. Stranka za tem zidom pa se ne izseli, menda čaka na stanovanje v nekem bloku. Da, s stanovanji je težko. In vendar, ali lahko trgovina, ki jo obišče mesečno povprečno 36.000 kupcev in e ob tem skoraj nova, posluje v prostori, ki niso primerni niti za prodajo, niti za pripravo, za skladišča? In sosednja elektrotehnična trgovina? Je res tako nujno potrebna? Ali se ne bi dalo iz teh dveh trgovin narediti eno samo, dovolj veliko in funkcionalno tako urejeno, da bi vanjo zahajali ob času sejmov tudi sejmski gostje? Za taka razmišljanja je sicer prepozno na tem delu Titove ceste, adaptacije pa se širijo že proti Stožicam in Jezici. Kaj menijo o tem občani?

PEVSKI ZBOR bežigrajske glasbene šole ob otvoritvi doma krajevne skupnosti »Boris Kidrič«.

NOGOMET NA JEŽICI

Na Ježici so po večletnem mrtvilu sklenili najbolj navdušeni privrženci nogometa, da bodo ponovno osnovali klub in pričeli to igro načrtno in organizirano gojiti, kot sekcijo v okviru TVD Partizan. Za zdaj ima bodoči klub šele vodstvo v obliki pripravljalnega odbora, ki ga sestavlja okrog 20 ljudi. Ti so si že kar v začetku postavili kot glavni cilj dograditev igrišča in slačilnice na zemljišču, ki je bilo v ta namen že pred leti določeno na robu gozdička v Mali vasi ob Savi. Ker je to sploh osnovni pogoj, da bi lahko nogometni klub pričel z vzgojo mladine, je razumljiv sklep pripravljalnega odbora, da če se jim to v najkrajšem času in ob pomoči družbenih organizacij in delovnih kolektivov ne bo posrečilo, sploh nima smisla kluba ustanovljati. Namreč, eden glavnih vzrokov prenehanja delovanja prejšnjega kluba »Jadrana« je bil predvsem ta, da sploh niso imeli igralci lastnega igrišča.

Pomoč torej pričakujejo od vseh, ki jim je do tega, da se nogomet organizirano goji. Ker bi naj bil to sploh prvi nogometni klub, ki bi pričel zopet z delom na področju občine Bežigrad (Olimpija samo ima igrišče za Bežigradom, sicer pa je klub republiškega značaja), naj pomagajo vse družbene organizacije Bežigrada in ne samo one na ožjem področju Ježice, saj bodo igrišče lahko uporabljali tudi delovni kolektivi za razvedrilo svojega članstva, mladini pa bo pristanek v klub omogočen tudi iz vse občine. Ker mislijo začeti z vzgojo in načrtnim treningom pri najmlajših, to je pri pionirjih in mladincih, pričakuje pripravljalni odbor, kar najbolj organizirano pomoč manjših skupin, ki bi predvsem sodelovale pri prostovoljnih delovnih akcijah in urejevanju igrišča. Če bodo takoj pokazali dovolj zainteresiranosti pri delu, potem jim bo uspeh zagotovljen tudi potem, ko bodo z zavestjo, da so tudi sami gradili, še bolj z veseljem tekali za žogo po novem igrišču in pozneje v tekmovalnem osvajali točke. Kolikor bo dovolj zanimanja med starejšimi, je jasno, da bo ustanovljeno tudi člansko moštvo. Toda pokazati bodo morali precej več samoiniciative, kot v preteklosti.

J. K.

PIONIRKA NA SNegu.

SLOVAN : JEŽICA ILIRIJA 55:40

Igralke TVD Partizana iz Ježice se dokaj resno pripravljajo na letošnjo tekmovalno sezono, predvsem pa na bližnje tekmovalne v zimski košarkarski ligi za ženske. V ta namen so odigrale že več prijateljskih tekem, kar jim bo prav gotovo koristilo pri njihovih pripravah.

Kombinirana ekipa Ježice in Ilirije se je 15. t.m. pomerila z ekipo Slovana iz Ljubljane. Zelo dobrima sodnikoma Jeru in Virtu se je kombinirana ekipa predstavila v naslednji postavi: Pregelj 2, Kovačič 12, Zupan 1, Kovič 4, Stražišar 3, Mandelj, Suša 2, Novljan 2, Goršič 14, Arko, Mihelič.

Tekma je bila odigrana v okviru priprav ekipe Slovana na kvalifikacije za prvo zvezno ligo. Začetek tekme je pripadal njihovim igralcem, saj je začetna kombinirana petorka delovala precej razglašeno, čeprav je igralo pet najboljših posameznikov iz obeh klubov. Videlo se je, da igrajo prvič skupaj. Svoj prvi koš so dosegle šele v peti minuti igre. Po nekaterih menjavah pa se je ekipa dokaj uspešno postavila po robu rutiniranim igralcem Slovana, vendar je bilo zamujeno nemogoče nadoknaditi. Slovan je zaključil prvi polčas v svojo korist z rezultatom 31:17.

V drugem polčasu je najprej nastopila standardna ekipa Ilirije nato pa petorka Ježice. Zadnjih pet minut pa je zopet igralo pet najboljših, ki pa so topot zaigrale mnogo bolj sproščeno in povezano.

NA KRATKO:

JEŽICA : ILIRIJA 22:17 (ŽENSKÉ)

V telovadnici TVD Partizana v Trnovem sta se 18. januarja pomerili ekipi svobode in Partizana iz Ježice. Srečanje se je končalo z zmago Ježice sz 22:17. Ježica je nastopila v naslednji postavi: Pregelj 6, Stražišar 4, Hvastja Šubelj 2, Kovič 4, Kovačič 6, Zupan.

Obe ekipi sta igrali zelo slabo, o čemer pričča tudi sorazmerno nizek rezultat. Kljub temu, da je ekipa Ježice igrala zelo slabo, pa igralkam Svobode skozi vso tekmo ni uspelo ogroziti zmage Ježice. Nizkemu rezultatu tekme so botrovali tudi slabi pogoji za igro, saj so bila tla zelo gladka, tako, da je igralkam močno drselo. Poleg tega so bile igralke Ježice zelo utrujene, saj je bila to njihova tretja tekma v štirih dneh, kar je nedvomno preveč. Vendar pa je vodstvo ekipe prisiljeno sprejeti vsako ponudbo za odigranje tekem, ker v svoji telovadnici praktično ne morejo trenirati.

SLOVAN : JEŽICA ILIRIJA 43:35

Povratno srečanje med žensko ekipo KK Slovana in kombinirano ekipo Ježice in Ilirije je bilo 19. januarja v telovadnici Partizana v Zg. Siški. Tokrat je bil rezultat za kombinirano ekipo, katere jedro so tvorile igralke Ježice, bolj ugoden, kot v prvem srečanju, saj so izgubile po enakovredni borbi in celo vodstvu, z minimalnim rezultatom 35:43 (18:14).

Kombinirana ekipa je nastopila v naslednji postavi: Pregelj, Kovič 15, Stražišar 2, Kovačič 8, Dolinar 8, Ščinkovec 2.

Kljub kombinaciji je prišlo na igrišče le 6 igralc, vendar so le te odlično zaigrale. Začetek je pripadal njim, saj so že takoj v začetku prevzele vodstvo. V 12. minuti igre so vodile z 15:3. To prednost so obdržale do konca in zaključile polčas ugodno z rezultatom 18:14 v svojo korist. V drugem polčasu pa so pot stale igralke žrtve lastnega tempa. Brez menjav namreč niso mogle vzdržati do konca s tako hitro igro. Kljub porazu pa so vse igralke Ježice v celoti zadovoljele.

S. G.

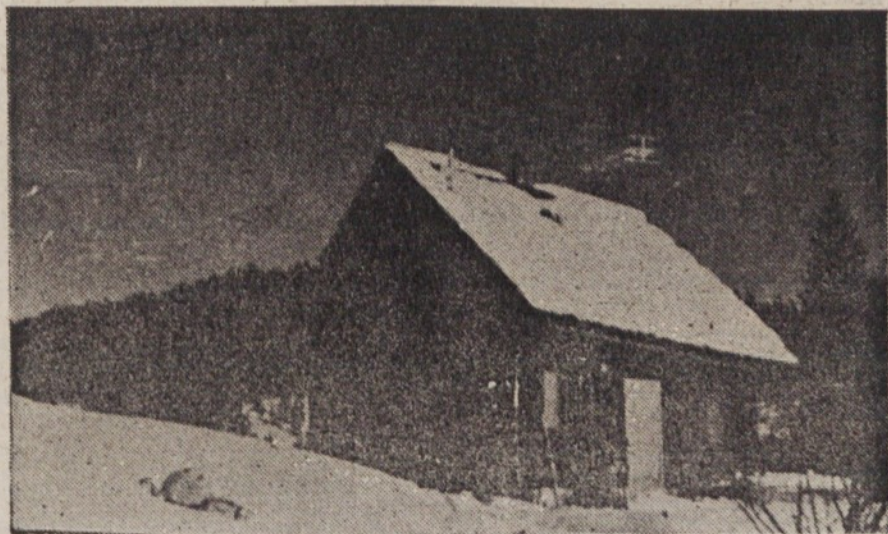
PIONIRJI NA SNegu

Dnevnih zimskih počitnic se je letos udeležilo 517 bežigradskih pionirjev. Mladi smučarji so hodili na izlete, ki so jih strokovno vodili smučarski učitelji ali vsaj učitelji za telesno vzgojo. Vsebinsko dobro pripravljena rekreacija na snegu je šolarjem zelo koristna, posebno še, ker vsi niso imeli možnosti, da bi se udeležili smučarskih tečajev, ki so jih prirejale šole med semestralnimi počitnicami.

Zelo uspešno je bilo dnevno zimovanje pionirjev Savskega naselja. Zimovanje je organiziral Pionirski dom skupaj z Društvom prijateljev mladine in šolo. Pionir-

ji so pod vodstvom smučarskih učiteljev in dveh vzgojiteljic hodili na izlete v Homec pri Kamniku in na Mengeško kočo. Do tja so se peljali z vlakom, potem pa se je pričel živ-žav na snegu. Izletov se je udeležilo 111 otrok. Vsak je prispeval 100 din dnevno za malico. Vseh stroškov zimovanja s tem prispevkom seveda ni bilo mogoče pokriti. Svoj delež je primaknilo še Društvo prijateljev mladine, honorar za smučarskega učitelja pa je plačala šola.

M. R.

Radi bi pomagali Litiji in vsem tistim, ki jih je lani presenetil potres, jim zama-
jal solo, zažvenketal z okenskimi stekli...

Občinski svet Svobod in prosvetnih
društev Ljubljana Bežigrad je sklenil po-
magati Litiji. Organiziral je pevski večer
vseh žanrov popevk na Gospodarskem
razstavišču in namenil ves dohodek Litiji.

V torek zvečer, 4. februarja, sta na odru
pod kupolo spregovorila Tomaž Terček in
Nataša Dole...

Pomoč Litiji

»Spoštovano občinstvo! Pričenjamo z ve-
čerom zabavnih in domačih melodij pod
imenom »Pomoč Litiji« in vas v dvorani,
zlasti pa goste iz Litije v imenu iniciator-
ja in organizatorja te prireditve —Sveta
Svobod in prosvetnih društev občine Ljub-
ljana Bežigrad — iskreno pozdravljam...
Za uspešno izvedbo sporeda so se nese-
bično odzvali vsi ti, ki se vam bodo nocoj
predstavili na tem odru, da bi tako skup-
no prispevali z vsoto namenjeno kot del-
no pomoč za sanacijo škode v Litiji, ki
jo je lansko leto prizadel potres... upa-
mo pa vendar...«, sta pripovedovala To-
maž in Nataša in že povabila na oder
pred mikrofone Akademski oktet. Osem
fantov je zapelo, slovenska pesem je od-
mevala pod kupolo. Poslušalci, stari in
mladi so bili navdušeni, posebno ko je Pe-
ter Čare zapel solo. Ko so pevci odšli z
odra, je po dvorani še vedno plaval vtis
pesmi »Pripovedka o razbojniku Kudore-
ju«.

Franček Drofenik, recitator iz Mestnega
gledališča, je znova napolnil dvorano z
navdušenjem starih in mladih. Mladi, ki
jih je bilo v dvorani dobra polovica so
bili navdušeni. Še bolj pa jih je razvese-
lil nastop Ljubljanskega jazz ansambla, s
katerim je zapela še Marjana Deržaj. Nič
manj navdušenja ni požel solist harmoni-
kar Jože Kampič, ki je poslušalcem zaigral
»Pripovedko o mestu« in italijansko polko.

Polki so sledile zabavne viže ansambla
Mojmira Sepeta, najperspektivnejšega slo-
venskega pevca Lada Leskovarja in Majde
Sepe.

Vse, ki so nastopali na tej prireditvi, vsi
bolj ali manj poznamo iz rednih oddaj
RTV Ljubljana. Prav tako tudi harmoni-
karja Milana Stanteta z njegovim ansam-

Za dinamično in že dobro znano folklor-
no skupino »Tine Rožanc« je bilo na odru
skorajda premalo prostora. »Lepa Anka«,
»Pobeleslo polje« in »Viniško Polje« so za-
plesali zelo lepo. Nič manj dobro se niso
odrezali »Dobri znanci«, ki so ustvarili s
poslušalci najboljši kontakt. Veselo in
sproščeno so zaigrali »Pustno nedeljo«.
Še bolj je vžgala polka »Priatelj« in val-
ček »Želja«.

In potlej? Matevž?

Priracal je na oder v karirastem rdečem
jopiču, se postavil pred mikrofona in stre-
sal same dobre, kakor so jih prisotni ime-
novali. »Ta pa zna«, so si šepetali. In Ma-
tevž je jih res zna. To jih je imel za uše-
som. Povedal je o vsem, o avtomobilih,
o cenah, o... o vseh stvareh v teh mo-
dernih časih. Aplavz je bil seveda temu
primeren.

x x x

Mladi Litijčani so se hoteli pristrčno za-
hvaliti. Trije so stopili na oder, začeli z
recitacijo, ki pa se je že ob prvi polovici
prve kitice ustavila. Malo jecljanja, malo
spogledovanja ljudi v dvorani, pa malo
zardevanja treh recitatorjev in brez-
uspešno prišepetavanje vodje iz Litije. To
je bila zahvala, ki je bila zaradi svoje pri-

blom, ki je menda edini ansambel pri
RTV Ljubljana, ki redno nastopa z jugo-
slovanskimi narodnimi pesmimi in koli.
Igranje petih veselih članov ansambla je
poživljalo prepevanje Marice Strežajve in
Vere Lacičeve, ki sta dokaj dobro zapeli
»Kopa cura vinograd« in še venček dalma-
tinskih narodnih pesmi.

Vsi tisti, ki so prišli na prireditev »Po-
moč Litiji«, so lahko slišali tudi že dokaj
redki instrument pri nas — citre. Orke-
ster Mihe Dovžana je prav zaradi dveh
citrašev v svoji sredi požel dokajšnjo me-
ro aplavza.

srčnosti še toliko bolj tople sprejete med
občinstvom. Mladi Litijčani se seveda v ta-
ko veliki dvorani niso mogli znati in so
jim besede brez volje poskakovale v ustih.

Pred koncem prireditve, ki je privabila
pod streho Gospodarskega razstavišča ve-
liko ljudi, se je zahvalil v imenu Litijča-
nov predsednik Sveta svobod in prosvet-
nih društev Litija, njemu pa je odgovoril
tajnik občinskega odbora SZDL Ljubljana
Bežigrad, ki je vsem nastopajočim v znak
zahvale, da so se tako ljubeznivo odzvali
vabilu za sodelovanje, izročil posebn
priznanja.

